

2010 M. BALANDŽIO 7 D., TREČIADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

(Posėdis pradėtas 14.35 val.)

1. Sesijos atnaujinimas

Pirmininkas. – 2010 m. kovo 25 d., ketvirtadienį, nutrauktą Europos Parlamento sesiją skelbiu atnaujinta.

2. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. – Prieš dešimt dienų Maskvoje nuo teroristų rankos vėl žuvo žmonės. Užjaučiame nukentėjusiųjų šeimas ir tikimės, kad dėl šių išpuolių kalti asmenys bus greitai surasti ir teisiami. Europos Parlamentas smerkia ir visada smerkė tokius smurto aktus.

Šiandien sukanka septyniasdešimt metų, kai Stalinas įsakė sušaudyti daugiau kaip 20 000 Lenkijos armijos karininkų. Jie buvo karo belaisviai ir po 1939 m. rugsėjo mėn. įvykdytos TSRS agresijos prieš Lenkiją buvo laikomi nelaisvėje. Per praėjusią Parlamento kadenciją EP nariai turėjo galimybę pažiūrėti filmą „Katynė“, kuriame pasakojama šių įvykių istorija. Praėjusį penktadienį šis filmas pirmą kartą buvo transliuojamas per visuomeninę Rusijos televiziją. Šiandien, balandžio 7 d., Lenkijos ir Rusijos Federacijos ministrai pirmininkai pirmą kartą kartu pagerbia Katynėje padaryto nusikaltimo aukas. Šis svarbus žingsnis Lenkijos ir Rusijos susitaikymo kelyje ir Rytų regiono susitaikymo kelyje taip pat yra ženklas visai Europai ir dar vienas mūsų žemyno rytų ir vakarų regionų susitaikymas, kurio visi norime.

(Plojimai)

Taip pat norėčiau pranešti, kad Europos Komisijai šios dienos plenariniame posėdyje atstovaus M. Šefčovič. J. M. Barroso šiandien negali dalyvauti dėl svarbių šeiminių priežasčių.

3. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas

Pirmininkas. – Jau galima susipažinti su 2010 m. kovo 25 d. posėdžio protokolu ir patvirtintais dokumentais. Protokolas patvirtintas.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Pone pirmininke, jūs prisiminėte nukentėjusiuosius nuo Rusijoje vykusių išpuolių.

Visai neseniai teroristų išpuoliai vyko Irake, Afganistane ir Pakistane, šalyse, kurios, kaip ir Rusija, nepriklauso Europos Sąjungai. Manau, būtų teisinga prisiminti ir šias aukas.

Pirmininkas. – Jūs teisus, pone F. E. Speroni. Sutinku. Šiais įžanginiais žodžiais mes, EP nariai, taip pat minime tokius įvykius visame pasaulyje. Su dideliu skausmu prisimename visus nukentėjusiuosius. Be to, reiškiamo užuojautą nukentėjusiųjų šeimoms ir draugams, taip pat šalims, kuriose šie dalykai vyksta. Vis dėlto tai išimtinis atvejis, nes tokių dalykų pačioje Rusijoje jau seniai nebuvo. Todėl tai ir paminėjau. Vis dėlto jūs visiškai teisus, pone F. E. Speroni. Turėtume prisiminti, kad kiekvieną savaitę visame pasaulyje esama daug tokių labai niūrių atvejų. Būtent todėl mūsų darbas Europoje, Europos Sąjungoje, toks prasmingas ir būtent todėl galime džiaugtis, kad savo Europoje sugebėjome išspręsti daugelį šių problemų, nors dar visų jų ir neišsprendėme. Ačiū, pone F. E. Speroni, kad tai pabrėžėte. Labai ačiū.

4. Europos Vadovų Tarybos 2010 m. kovo 25 ir 26 d. susitikimo išvados (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai: Europos Vadovų Tarybos 2010 m. kovo 25 ir 26 d. susitikimo išvados.

Herman Van Rompuy, *Europos Vadovų Tarybos pirmininkas*. – Pone pirmininke, gerbiami nariai, brangūs kolegos, šiandien jums atsiskaitau už pirmąjį oficialų Europos Vadovų Tarybos susitikimą, kuriam turėjau garbės pirmininkauti.

Kaip žinote, to susitikimo darbotvarkėje buvo numatyta aptarti 2020 m. Europos ekonomikos strategiją, taip pat mūsų pasaulinių derybų klimato kaitos klausimais strategiją. Į tą darbotvarkę taip pat buvo įtraukta – antrą kartą per du mėnesius – padėtis Graikijoje ir su ja susiję klausimai dėl euro zonos, nes juos reikėjo spręsti skubiai. Leiskite pradėti nuo pastarosios temos.

Rengiantis Europos Vadovų Tarybos susitikimui daug diskutuota apie tai, kaip, kokiomis aplinkybėmis ir kas prireikus turėtų teikti finansinę paramą Graikijos vyriausybei. Beje, prieš mūsų susitikimą nuomonės labai išsiskyrė. Iš tikrųjų ES istorijoje tai nėra neįprasta, tuo labiau, kai tiek daug pastatyta ant kortos – svarbiausia, kad pasiekėme sutarimą. ES ir toliau sugeba rasti kompromisą. Tai būtina, kad išliktume.

Šiuo atveju kelią į visiems priimtina kompromisą padėjo nutiesti daugybė dvišalių valstybių narių ir mano susitikimų, kovo 15 d. euro zonos ministrų susitikimo išvados, Komisijos pasiūlymai dėl valstybių narių paskolų ir intensyvios Prancūzijos ir Vokietijos derybos.

Sušaukiau euro zonos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimą, jam pirmininkavau ir pateikiau pareiškimo projektą, kuris, iš dalies pakeistas, buvo vienbalsiai priimtas.

Teksto dalis, dėl kurių nuspręsti kompetentinga Europos Vadovų Taryba, aptarė ir dėl jų susitarė pati Europos Vadovų Taryba. Pareiškimui pritarė ir Europos centrinis bankas.

Pareiškime patvirtiname, kad visi euro zonos nariai turi vykdyti patikimą politiką, atitinkančią sutartas taisykles, ir turėtų jausti bendrą atsakomybę už ekonominį ir finansinį zonos stabilumą.

Visapusiškai remiame Graikijos vyriausybės pastangas ir teigiamai vertiname papildomas kovo 3 d. paskelbtas priemones, pakankamas tiksliniams 2010 m. biudžeto rodikliams užtikrinti. Šių priemonių imtis buvo prašoma neoficialiame vasario 11 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime.

Jeigu pasirodytų, kad finansavimo rinkos priemonėmis nepakanka, remdamiesi mūsų įgyvendinta solidarumo sistema esame pasirengę imtis veiksmų ir suteikti paramą Europos lygmeniu administruodami dvišalės euro zonos valstybių narių paskolas, skiriamas bendradarbiaujant su Tarptautiniu valiutos fondu.

Šia sistema laikomasi Sutarčių ir ji atitinka bendrą valstybių narių, Komisijos ir Centrinio banko sutarimą. Taigi, Graikijos vyriausybei neprireikė prašyti finansinės paramos, tačiau mes toliau labai atidžiai stebėsime padėtį.

Leiskite viso labo pasakyti, kad išitraukus Tarptautiniam valiutos fondui (TVF) imta šiek tiek nuogąstauti, kad jis gali tapti paramos teikėju euro zonai, nesugebančiai išspręsti savo pačios vidaus problemų. Vis dėlto viską apmąsčius įsivyravo požiūris, kad Tarptautinis valiutos fondas galiausiai juk plačiai finansuojamas iš Europos pinigų, tad kodėl Europos šalims neturėtų būti galima naudotis jo priemonėmis? TVF mes įkūrėme ir finansavome kaip tik šiuo tikslu ir būtų keista nesinaudoti juo ir jo specialiomis žiniomis. Todėl paaiškėjo, kad artimai bendradarbiauti su TVF priimtina, tačiau, žinoma, didžiąją tos operacijos dalį turi sudaryti dvišalės euro zonos narių paskolos.

Daug pastabų pateikta dėl dar dviejų pareiškimo aspektų.

Pirmiausia, Europos Vadovų Taryba nori pasimokyti iš šios krizės. Todėl ji įsteigė mano vadovaujamą darbo grupę. Ta darbo grupė bus sudaryta artimai bendradarbiaujant su Komisija ir jai priklausys valstybių narių, nuolat vis kitos Tarybai pirmininkaujančios valstybės ir Europos centrinio banko atstovai. Ji savo išvadas pateiks iki šių metų pabaigos. Galutinius politinius sprendimus priims Europos Vadovų Taryba. Šiam darbui ketinu skirti daug dėmesio. Iš Graikijos atvejo paaiškėjo, kad dabartinė euro zonos fiskalinės kontrolės sistema ribota. Turime išsiaiškinti visus galimus būdus įtvirtinti fiskalinę drausmę ir pasiūlyti programą krizei išspręsti. Būtina stiprinti mūsų sistemas. Kokius teisės aktus galiausiai gali tekti iš dalies keisti – atviras klausimas, į kurį reikia atsakyti, tačiau nepamirškime įvairių procedūrų, kurių prireiktų įvairioms teisinėms priemonėms iš dalies pakeisti.

Darbo grupė turi spręsti du problemos aspektus, paaiškęjusių per pastarojo laikotarpio krizę: atsakomybės aspektą – kaip ateityje užkirsti kelią tokiam nedrausmingam biudžeto valdymui, ir solidarumo aspektą – kaip išvengti improvizavimo, jeigu kurioje nors valstybėje narėje vėl kiltų finansų krizė.

Graikijos atvejis taip pat parodė, kad reikia įvertinti euro zonos ir ES vidaus konkurencingumo skirtumus, dėl kurių pradėjome diskusiją ir ją tęsime birželio mėn., ši diskusija – euro zonos ekonomikos aspektas, kuriam skyrėme nepakankamai dėmesio. Nesant didesnio valstybių ekonomikos suartėjimo kils pavojus bendrai valiutai ir bendrajai rinkai. Ši diskusija gyvybiškai svarbi. Biudžetinės drausmės nepakanka. Už biudžeto problemų slypi ekonominės problemos.

Antrasis punktas, dėl kurio pateikta pastabų – dalis, kurioje teigėme, kad „įsipareigojame skatinti Europoje tvirtai koordinuoti ekonominės politikos priemones. Manome, kad Europos Vadovų Taryba turi pagerinti ekonominį Europos Sąjungos valdymą ir siūlome padidinti jos vaidmenį koordinuojant ekonomiką ir išdėstant Europos Sąjungos ekonomikos augimo strategiją.“

Kai kas pateikė pastabą, kad šio pareiškimo variante prancūzų kalba nurodytas ne „valdymas“, o „ekonominis valdymas“ (*pranc. gouvernement économique*). Leiskite aiškiai pasakyti, kad dėl to, ką norime pasiekti, nuomonės visiškai nesiskiria. Norime visapusiškai pasinaudoti Europos Vadovų Taryba kaip organu, kuriame galime koordinuoti ir ES, ir valstybių narių priemones mūsų ekonomikos rezultatams gerinti. Europos Vadovų Taryba nėra nei ES vykdomoji, nei teisėkūros valdžia. Remiantis Sutartimi, Europos Vadovų Tarybos misija – suteikti akstiną ir gaires politinei ES kryptčiai nustatyti. Tai taikytina ir ekonominei politikai. Būtent šiai temai buvo skiriama didžioji Europos Vadovų Tarybos susitikimo laiko dalis, kai pradėjome nagrinėti 2020 m. Europos strategiją.

Galiu pranešti, kad šioje srityje nuolat daroma pažanga, ji bus daroma ir birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikime. Remdamiesi Europos Komisijos – šioje vietoje norėčiau pagirti Pirmininko J. M. Barroso darbą – pasiūlymu, jau nustatėme penkis svarbiausius tikslus, į kuriuos turėtų būti nukreiptos mūsų pastangos:

pirmiausia – padidinti užimtumą iki 75 proc., ypač pasitelkiant didesnę jaunimo, pagyvenusių darbuotojų, žemos kvalifikacijos darbuotojų dalyvavimą ir geriau integruojant legalius migrantus;

antra – gerinti mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos sąlygas, pirmiausia siekiant bendras viešąsias ir privačiąsias investicijas šiame sektoriuje padidinti iki 3 proc. BVP;

trečia – dar kartą patvirtinti ir į mūsų ekonomikos strategiją integruoti tikslinius kovos su klimato kaita rodiklius, kuriuos jau įsipareigojome pasiekti iki 2020 m.;

ketvirta – gerinti išsilavinimo lygį, pirmiausia siekiant, kad būtų mažiau mokyklos nebaigusių mokinių ir daugiau gyventojų, įgijusių aukštąjį arba jam tapatų išsilavinimą;

galiausiai – skatinti socialinę įtrauktį, ypač mažinant skurdą.

Siekiant šių tikslų reikia nuveikti dar daugiau, pirmiausia siekiant reikiamų rodiklių, o valstybės narės dabar turi nusistatyti kiekviena savo tikslinius rodiklius, kurie bus skirtingi atsižvelgiant į kiekvienos valstybės padėtį. Kai kurie iš šių tikslinių rodiklių atsispindi ES teisės aktuose, kiti yra ne reglamentavimo objektas, o bendras siekis, kurį reikia įgyvendinti tarpusavyje derinamais valstybių narių ir ES lygmens veiksmais.

Paskutiniai du iš šių penkių tikslų – švietimas ir socialinė įtrauktis – irgi buvo nemažai komentuojami. Jie, žinoma, yra svarbiausi vadinamojo visuomenės „Europos modelio“ aspektai, kai rinkos jėgos sušvelninamos socialiniu įsipareigojimu ir, beje, ekologiniu sąmoningumu. Vis dėlto kai kas pažymėjo, kad švietimas priklauso valstybių narių arba daugelyje valstybių netgi žemesnio ar regioninio lygmens kompetencijai. Tai tiesa ir neketinama kaip nors to pakeisti. Tačiau tai reiškia, kad visų lygmenų valdžios organai turi kartu įgyvendinti mūsų bendrą strategiją, kiekvienas prisiimdamas atsakomybę už jam tenkančią bendrų pastangų dalį.

Apie socialinę įtrauktį ir skurdo mažinimą kai kurie sakė, kad tai yra ne priemonė, o rezultatas. Tai bus mūsų pastangų rezultatas, o ne priemonė. Suprantu tą argumentą, tačiau socialinė įtrauktis pagal Lisabonos sutartį priklauso ES kompetencijai ir yra itin svarbi priemonė bendriems mūsų ekonomikos rezultatams gerinti, taip pat būdas užsitikrinti visuomenės paramą tam, ką norime pasiekti. Ji atitinka gilius tautų lūkesčius, kad mūsų ekonomika būtų sąžininga. Jos nepaisydami rizikuojame.

Europos Vadovų Taryba ne tik įvardijo šiuos penkis tikslus, kuriuos reikės toliau plėtoti, bet ir pabrėžė, kad reikia greitai daryti pažangą stiprinant finansų reguliavimą bei priežiūrą ir Europos Sąjungoje, kur daug darbo finansų reguliavimo srityje turi atlikti Europos Parlamentas, ir tarptautiniuose forumuose, pvz., Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikimuose, kad pasaulio mastu būtų užtikrintos vienodos sąlygos.

Pažangos labiausiai reikia šiais klausimais: kapitalo reikalavimai; sisteminės institucijos; krizių valdymo finansavimo priemonės; didesnis skaidrumas išvestinių finansinių priemonių rinkose; konkrečių priemonių

valstybių kredito rizikos apsikaitimo sandoriams svarstymas; tarptautinių mastų suderintų principų įgyvendinimas finansinių paslaugų sektoriuje. Komisija netrukus pateiks ataskaitą dėl galimų naujoviškų finansavimo šaltinių, pvz., pasaulinio finansinių operacijų mokesčio arba mokesčio bankams. Turime rasti sprendimų, kad nekiltų nauja finansų krizė, tačiau turime kovoti ir su ją sukėlusia moraline krize.

Toliau Europos Vadovų Taryba diskutavo apie klimato kaitą ir apie tai, kaip po Kopenhagos konferencijos vėl sutelkti pastangas. Išsamus pasaulinis teisinis susitarimas tebėra vienintelis veiksmingas būdas pasiekti sutartą tikslą, kad pasaulinė temperatūra nedidėtų daugiau kaip 2°C. Turime ir toliau puoselėti plačius užmojus ir konstruktyviai vesti tarptautines derybas, tačiau susitarėme, kad remiantis Kopenhagos susitarimu turėtų būti laikomasi laipsniško metodo. Norint pasiekti itin svarbų 2°C tikslą, nepakanka pažadų mažinti išmetamuosius teršalus. Deryboms reikia naujos dinamikos. Kitame Bonoje vyksiančiame susitikime turėtume nustatyti tolesnės derybų eigos gaires. Kankūne vyksiančioje konferencijoje COP-2 turi būti priimta konkrečių sprendimų ir išspręstos likusios problemos. ES ir jos valstybės narės įgyvendins įsipareigojimą turinčiam užtikrinti greitą pradžią finansavimui 2010–2012 m. laikotarpiu kasmet skirti 2,4 mlrd. EUR, taip pat tebesame įsipareigoję iki 2020 m. kasmet kartu sukaupti 100 mlrd. USD – šia suma bus siekiama padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita.

Šia tema diskutavome, kaip kreiptis į svarbiausius pasaulio partnerius – įžangą į diskusiją padarė Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė, kurios aktuali analizė buvo gerai priimta.

Šiuos klausimus kelsime ne tik per Jungtinių Tautų procesą, bet ir kitomis aplinkybėmis, kad padėtume suteikti reikiamą postūmį. Toliau dirbsime ir vidinį darbą. Surengsime specialias Europos Vadovų Tarybos diskusijas apie energetikos politiką ir apie tai, kaip pereiti prie našios, mažai anglies junginių išmetančios ekonomikos – ištirsime visus jos aspektus, įskaitant tiekimo saugumą.

Pone pirmininke, gerbiami nariai, galiu daryti išvadą, kad Europos Vadovų Taryba padarė akivaizdžią pažangą ir sugebėjo nepatekti į milžinišką, žalą darančią aklavietę, kuri galėjo mus nublokšti daug etapų atgal.

Įdomu tai, jog kai kurie teigė, kad šiame procese atlieku tik žiūrovo vaidmenį, o kiti kaltino, kad esu valdžią pasiglemžęs diktatorius. Leiskite patikinti, kad nesu nei viena, nei kita. Nuolatinis Europos Vadovų Tarybos pirmininkas turi būti vadovas ir padėti pasiekti sutarimą institucijoje, kuri gali veikti tik rasdama reikiamus ir pakankamai drąsius kompromisus.

Tikėjau, kad mano, kaip nuolatinio Europos Vadovų Tarybos pirmininko, veiklos pradžia bus lengvesnė. Dveji ateinantys metai bus sudėtingi. Gerai žinau, kad didžioji nuosmukio dalis jau praėjo, tačiau problemos liko.

Veiksmingai reagavome į pradinę finansų krizę, tačiau audrai pasibaigus likti vieningiems ir veikti nuosekliai dažnai būna sunkiau. Tai reiškia, kad per ateinančius dvejus metus reikalai nebus sprendžiami įprasta vaga. Taip bus ir Europos Parlamento atveju.

Maroš Šefčovič, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, praėjusį mėnesį Europos Vadovų Taryba turėjo labai nelengvomis aplinkybėmis išspręsti svarbius klausimus. Po intensyvių ir rimtų diskusijų ji susitarė ne tik dėl Komisijos pasiūlymų dėl 2020 m. Europos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos esmės, bet ir nusprendė taikyti sistemą, kuria būtų užtikrinamas euro zonos finansinis stabilumas ir prireikus būtų galima suteikti finansinę pagalbą Graikijai.

Bet būkime nuoširdūs. Tokius rezultatus prognozavo nedaug žmonių. Atsižvelgiant į tai, kokie svarbūs reikalai buvo sprendžiami, iki pat Europos Vadovų Tarybos susitikimo pradžios valstybių narių nuomonės labai skyrėsi – ir trumpalaikiu finansinio stabilumo sistemos klausimu, ir vidutinio laikotarpio 2020 m. Europos strategijos klausimu. Leiskite trumpai paaiškinti, kaip buvo pasiektas sprendimas ir ką tai reiškia Komisijos požiūriu. Pradėsiu nuo finansinio stabilumo sistemos ir tada pereisiu prie 2020 m. Europos strategijos.

O dėl finansinio stabilumo sistemos klausimo tiesa ta, kad mes veikėme neištirtoje srityje. Bet būkime nuoširdūs ir kitu klausimu. Reikėjo suplanuoti naują atsaką į naują iššūkį, tačiau nebuvo nė kalbos apie tai, kad jo pateikti nepavyks. Klausimas buvo ne tai, ar atsakas bus pateiktas. Klausimas buvo tai, koks atsakas galėtų ir turėtų būti. Kaip jau sakiau, iš pradžių šiuo klausimu valstybės narės nesutarė. Jau kurį laiką vyko diskusijos, bet iki susitikimo nebuvo padaryta išvadų – nei dėl principo, nei dėl sistemos elementų.

Būtent todėl Komisija, tiksliau – Pirmininkas J. M. Barroso ir Komisijos narys O. Rehn, ėmėsi iniciatyvos – kartu buvo siekiama sutarimo ir vykdoma viešoji propaganda, kad valstybės narės susivienytų dėl bendrų mūsų interesų. Pirmiausia Komisija visą laiką labai aktyviai bendradarbiavo su euro zonos valstybėmis

narėmis, kad būtų sukurta tinkama sistema. Svarbiausia, Komisija užtikrino, kad bet kokia sistema būtų kuriama Bendrijos lygmeniu. Antra, per dešimt iki Europos Vadovų Tarybos susitikimo likusių dienų Komisija ne kartą darė spaudimą, kad sprendimas dėl šios sistemos būtų grindžiamas dviem svarbiausiais principais: stabilumo ir solidarumo. Jeigu prisimenate mūsų diskusiją prieš Europos Vadovų Tarybos susitikimą, tai būtent šių principų jūs visi raginate laikytis.

Visi žinote, kad norint pasiekti sprendimą, kuris galiausiai pasirodė priimtinas, vyko nuoseklus darbas ir sudėtingos derybos. Sprendimo esmė grindžiama Komisijos propaguojama euro zonos sistema, kartu numatant ir TVF dalyvavimą. Tai įgyvendinę dabar turime veikiančią ir parengtą naudoti sistemą. Tai – apdairus saugumo tinklas. To mums reikėjo, tai ir turime.

Komisija patenkinta galutiniu sistemos pavidalu. Gal ši sistema ir netobula. Tačiau ji neabejotinai beprecedentė, nors parengta visiškai laikantis Sutarčių. Svarbiausi jos ypatumai atspindi esmę. Institucijos pasilieka teisę nuspręsti, kada ši sistema bus taikoma. Priimtose deramos nuostatos, kad euro zonoje į šią sistemą būtų įtrauktas TVF.

Tuo pat metu Europos Vadovų Taryba paskelbė, kad darbo grupė atidžiau nagrinės priemones tokioms krizėms įveikti. Ypatingą šios darbo grupės pobūdį lemia sudėtinga jos kompetencijos sritis, neatskiriama susijusi su ilgalaikė perspektyva ir apimanti galimybes plačiai diskutuoti apie visus įmanomus variantus, netgi apie galimus Sutarties pakeitimus. Tokios esminės diskusijos yra svarbios ir atsižvelgdama į tai jau šį pavasarį Komisija pateiks priemonių koordinavimui euro zonoje gerinti. Jas pateiksime pasinaudodami naujosiomis Lisabonos sutartyje jau numatytomis galimybėmis. Komisija žino, kad Parlamentas pritaria jos požiūriui, jog daug geriau iš anksto numatyti koordinavimo poreikį ir prireikus jau turėti tinkamų priemonių.

Dabar leiskite pereiti prie diskusijos apie 2020 m. Europos strategiją. Jau aptarėme tai, kaip skubiai turime imtis veiksmų, tai, kad reikia sutelkti visuomenę siekiant pakeisti mūsų požiūrį, ir tai, kad siekiant sėkmingo mūsų ekonomikos persitvarkymo ES atlieka būtiną vaidmenį.

Norint pasiekti rezultatų prireiks, kad visi suinteresuotieji subjektai visais lygmenimis imtųsi kolektyvinių veiksmų. Visi žinome, kad tvirtos, aiškos žinios padeda žmonėms susitelkti ir todėl norint įgyvendinti šiuos strateginius planus tokie svarbūs yra konkretūs tikslai ir lanksčios iniciatyvos. Jie liudija bendrus mūsų Europos užmojus ir yra pagrindas kolektyvinėms mūsų pastangoms formuoti. Žinome, kad jeigu kartu sugebėsime juos pasiekti, Europa padidins savo konkurencinius pranašumus, Europa išsaugos savo gyvenimo būdą, Europa sustiprins savo, kaip pasaulinės veikėjos, poziciją. Todėl taip pat labai svarbu pabrėžti, kad tai bus išbandymas, kaip valstybės narės pasirengusios išpareigoti vidaus lygmeniu imtis veiksmų siekiant bendrų tikslų.

Po šio Europos Vadovų Tarybos susitikimo dabar jau turime konkrečius sutartus užimtumo, mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos, klimato ir energetikos rodiklius. Komisija taip pat mano, kad priimti ir argumentai dėl švietimo tikslo ir kad galime būti ramūs, jog šioje srityje pagal Komisijos pasiūlytas gaires irgi bus nustatyti konkretūs tikslai – tikimės, jau birželio mėn.

Norėčiau šį tą pasakyti apie tikslą, dėl kurio diskutuota aktyviausiai – tikslą dėl kovos su skurdu veiksmų. Jūs žinote, kad tam tikros valstybės narės tebėra įsitikinusios, jog ES uždavinys – nustatyti tikslinį kovos su skurdu rodiklį. Komisijos požiūris šiuo klausimu irgi labai aiškus.

Pirmiausia kiekvienas, kas skaitė Sutarties nuostatas, kuriomis reglamentuojama socialinė politika, žino, kad gana neteisinga sakyti, jog šis klausimas turėtų būti paliktas vien valstybėms narėms.

Antra, Komisija atmeta teiginius, kad šioje srityje negali būti nustatyta prasmingo tikslinio rodiklio. Toliau tobulinsime aiškų ir metodiškai patikimą būdą, kurį išplėtojome. Komisija įsitikinusi, kad dėl jo nuo dabar iki birželio mėn. bus galima pasiekti sutarimą.

Trečia, turime niekada nepamiršti rizikos, kad gali įsivyrauti suvokimas, jog mūsų ES labiau rūpinasi bankais ir verslo subjektais, negu darbuotojais ir šeimomis. Komisija ryžtingai nusiteikusi užtikrinti, kad taip nebūtų. Kova su skurdu būtų galingas ženklas, kad ES reiškia galimybes kiekvienam visuomenės nariui, net ir labiausiai socialiai atskirtiems ir pažeidžiamiausiems žmonėms. Be to, kaip Komisija jau ne kartą teigė, skurdo problemos negalima išspręsti vien užimtumo politika. Užimtumo politika nepaprastai svarbi, bet ji niekada nepasieks visų visuomenės sluoksnių. O kaip vaikai? Ką darysite su pensininkais? Kokių sprendimų ieškome socialiai atskirtoms bendruomenėms?

Todėl galiu patikinti, jog Komisija toliau darys spaudimą, kad kova su skurdu būtų vienas iš didžiausių prioritetų. Tai darydami, žinoma, laikysimės Sutartyje paskirstytų kompetencijos sričių. Visos svarbiausios

mūsų iniciatyvos rengiamos taip, kad Europos Sąjungos lygmens veiksmais būtų papildyti atitinkamų valstybių narių veiksmai. 2020 m. Europos strategija nėra vieno lygmens veiksmai kito lygmens sąskaita. Reikia pasiekti, kad visi lygmenys gerai veiktų kartu kaip visuma.

Per ateinančius keletą mėnesių diskusijos vis labiau vyks valstybių narių lygmeniu, nes ES masto tikslai bus paversti valstybių narių vidaus tikslais. Paaiškindamas, kad čia nekalbama apie centriniu lygmeniu primetamą diktatą, norėčiau jus paprašyti visapusiškai dalyvauti šiose diskusijose. Čia kalbama apie bendrą požiūrį į bendras problemas ir kūrybišką būdą Europos lygmeniu skatinti valstybes nares dar labiau stengtis reformuoti savo ekonomiką.

Galiausiai paminėsiu kitus Europos Vadovų Tarybos susitikime aptartus klausimus.

Per pietus Europos Vadovų Taryba, remdamasi įžanginėmis Pirmininko J. M. Barroso pastabomis, aptarė būsimąjį didžiojo dvidešimtuko (G20) aukščiausiojo lygio susitikimą. Kaip žinote, G20 priklauso ne visos ES valstybės narės. Komisija veikia ir yra pasiryžusi toliau veikti kaip bendro Europos intereso patikėtinė. Dabar, švelnėjant tiesioginiam finansų krizės poveikiui G20 susiduria su iššūkiu, kaip išlaikyti postūmį vadovautis bendru požiūriu į politikos klausimus, kuriuos reikia spręsti, jeigu pasaulis nori, kad įveikus krizę jo padėtis būtų geresnė.

Komisijos nuomone, Europos Sąjunga turi toliau būti varomoji šio užmojo jėga. Būsimajame Toronto aukščiausiojo lygio susitikime G20 turi pateikti aiškią žinią apie strategiją krizei įveikti ir ekonomikos atsigavimui remti – tokią strategiją, kurioje savo vaidmenį atliktų visų didžiųjų valstybių ekonomika. G20 turėtų dar kartą pabrėžti, kaip smarkiai pagyvėtų pasaulio ekonomika, jeigu būtų baigtas Dohos derybų raundas. Svarbiausia, G20 turi tęsti finansų rinkų reformą: turime toliau spausti savo tarptautinius partnerius laiku ir nuosekliai įgyvendinti G20 susitikime priimtus įsipareigojimus.

Šiuo požiūriu buvo pabrėžiama, kad mūsų skleidžiama žinia bus tvirtesnė, jeigu galėsime pasakyti, jog ES savo namų darbus atliko. Būtent todėl prieš Toronto susitikimą turėtume siekti susitarti dėl svarbiausių vis dar nepatvirtintų finansinių paslaugų reguliavimo dokumentų, pirmiausia susijusių su investicinių fondų valdytojais ir bankų kapitalu, įžymiųjų CRD III. Be abejo, taip pat būtina susitarti dėl priežiūros paketo, kad institucijos būtų įsteigtos ir veiktų nuo 2011 m. Komisija niekada neslėpė nusivylimo tuo, kaip smarkiai Taryba siūlė sumažinti institucijų galias, taip rizikuodama jų veiksmingumu. Dabar jūs diskutuojate dėl paketo, teikiančio galimybę šį klausimą kolektyviai permąstyti, nepamirštant pastarųjų poros mėnesių patirties.

Pirmininkas J. M. Barroso taip pat kalbėjo apie bankų veiklos ištaisymo našta ir patvirtino, kad Komisija linkusi pritarti naujoms priemonėms, įskaitant mokesčius bankams, iš kurių būtų finansuojami krizių problemų sprendimo fondai. Be to, jis kalbėjo apie išvestines finansines priemones, ypač apie neturimų valstybinių obligacijų kredito rizikos apsekimo sandorių problemą. Jis pabrėžė, kad Komisija tai atidžiai nagrinėja ir svarsto, kokių naujų priemonių reikia imtis skolintų vertybinių popierių pardavimo atžvilgiu, neskaitant struktūrinės išvestinių finansinių priemonių rinkų reformos, o jos jau siekiame teisės aktais, kuriuos jums pateiksime birželio mėn. ir dar vėliau šiais metais.

Europos Vadovų Taryba taip pat skyrė dėmesio klimato kaitai, patvirtindama svarbiausias Komisijos komunikate išdėstytas idėjas. Valstybės narės sutiko, kad tai tebėra didžiausias mūsų iššūkis. Tai reiškia, kad turi būti išlaikytas postūmis tarptautiniams veiksams, o jūs žinote, kad tai ne visada lengva. Vis dėlto turime geras pradines pozicijas. Europos Sąjungoje jau turime tokių veiksmų istoriją. Europos Vadovų Taryba taip pat dar kartą patvirtino ES įsipareigojimą skirti turintį užtikrinti greitą pradžią finansavimą, kuriuo būtų siekiama padėti besivystančioms šalims.

Dabar turime veikti ryžtingai ir nuosekliai. Turime ryžtingai išdėstyti savo argumentus svarbiausiems partneriams visame pasaulyje, paaiškindami, kodėl negalime sumažinti užmojų. Komisija pripažįsta, kad Parlamentas šių veiksmų jau imasi. Kaip žinote, mano kolegė Komisijos narė Connie Hedegaard jau pradėjo ryšių plėtojimo programą.

Turime nuosekliai laikytis įsipareigojimo pasiekti veiksmingą tarptautinį susitarimą, jeigu kiti svarbiausi veikėjai bus pasirengę jame dalyvauti. Turime įtvirtinti Kopenhagos susitarimu padarytą pažangą.

Apibendrinant galima pasakyti, kad Komisija šiame Europos Vadovų Tarybos susitikime – pirmajame oficialiame susitikime, kuriam sėkmingai pirmininkavo nuolatinis Europos Vadovų Tarybos pirmininkas Herman van Rompuy – atliko daug svarbaus darbo. Norėčiau jį pasveikinti šio sėkmingo pirmininkavimo – laivo vairavimo per šiuos labai sudėtingus vandenius sudėtingomis aplinkybėmis proga.

Ateinančiais mėnesiais laukiame intensyvaus darbo, ypač nuo dabar iki birželio mėn. vykstančio Europos Vadovų Tarybos susitikimo – tikimės bendradarbiauti su jumis, šio Parlamento nariais, ir Tarybai pirmininkaujančia Ispanija sektorinės sudėties Taryboje. Šiuo darbu turi būti nubrėžtas veiksmų kursas dinamiškai ir sutelktai Europos Sąjungai, pasirengusiai pasitikti būsimo dešimtmečio iššūkius.

Corien Wortmann-Kool, *PPE frakcijos vardu.* – (NL) Pone pirmininke, Pirmininke H. Van Rompuy'au, Komisijos pirmininko pavaduotojau M. Šefčovičiau, Europos Vadovų Tarybos susitikime daugiausia buvo aptariamoms problemoms, susijusios su euro zona ir 2020 m. ES strategija, kuria siekiama Europą grąžinti į ekonomikos augimo ir darbo vietų mūsų piliečiams kūrimo kelią. Visi valstybių ar vyriausybių vadovai susitarė stiprinti Europos ekonomikos valdymo struktūrą ir įsipareigoti tvirčiau koordinuoti ekonominę politiką Europoje. Tai atrodo daug žadantis dalykas. Tai galėtų būti netgi istorinis Europos integracijos momentas, bet kol kas tai pirmiausia daug žadantis dalykas. Svarbiausia, kaip tai bus plėtojama ateinančiais mėnesiais ir metais. Galiausiai juk Europos Sąjungos piliečiams pažadai nesvarbūs. Vienintelis piliečiams svarbus dalykas yra rezultatai.

Pirmininke H. Van Rompuy'au, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu noriu jus pagirti už jūsų atsidavimą. Jūs, kaip pirmasis nuolatinis Europos Vadovų Tarybos pirmininkas, padarėte gerą pradžią ir būtent jums tenka svarbus uždavinys toliau taip pertvarkyti Europos Vadovų Tarybą, kad ji taptų organu, realiai politiškai įsipareigojusi valdyti Europos Sąjungos ekonomiką. Todėl iš jūsų ir jūsų darbo grupės laukiame rezultatų ir esame įsitikinę, kad būdamas atsidavęs ir atkaklus jūs šią užduotį įveiksite. Užduotis skubi, o ryžtas ir energija yra savaime suprantami dalykai. Todėl raginu atvykti aptarti darbo grupės gautų rezultatų ir šiame Parlamente, taip pat su mumis šiuo klausimu padiskutuoti. Tai – plataus užmojo užduotis; todėl taip svarbu, kad bendradarbiautumėte su Europos Komisija ir Europos Parlamentu, kaip Europos Sąjungos piliečių atstovų.

Tikimės, kad jūs abu laikysitės savo institucijų funkcijų ir aktyviai įtrauksite mus į sprendžiamus reikalus ne tik po fakto, bet ir prieš tai, rengdami pasiūlymus. Pvz., PPE frakcija laukia Europos Komisijos pasiūlymų dėl geresnio ekonominio pinigų politikos koordinavimo. Šiuo požiūriu mūsų frakcija ypatingą reikšmę skiria biudžeto gairių griežtinimui Stabilumo ir augimo pakte, taip pat prevencinio jų poveikio stiprinimui. Taip pat tikimės, kad Europos Komisija atliks labai aktyvų vaidmenį toliau plėtojant 2020 m. ES strategiją. Raginame Komisiją visapusiškai pasinaudoti Lisabonos sutartimi jai suteiktomis priemonėmis, pirmiausia vertinant valstybių narių pastangas. Juk PPE frakcijai ir kitoms šio Parlamento frakcijoms visiškai aišku, kad atviras koordinavimo metodas turėtų būti pakeistas privalomais įsipareigojimais ir protingu pozityviųjų paskatų ir – prireikus – sankcijų deriniu, ir tikimės, kad jūs abu negaišite laiko ir pateiksite įtikinamų pasiūlymų.

Galiausiai, pereinant prie Graikijos temos, mūsų frakcijos pirmininkas J. Daul pagyrė Tarybą priėmus sprendimą dėl naujos pagalbos Graikijai sistemos prireikus dalyvaujant Tarptautiniam valiutos fondui (TVF). Šiame plane pirmenybė teisingai teikiama solidarumui ir atsakomybei. Vis dėlto padėtis vis dar kelia nerimą, todėl noriu dar kartą priminti, kad solidarumas yra abipusis dalykas. Graikija turės vykdyti susitarimus realiai įgyvendindama reformų planus. Ar Graikija gali atkurti pasitikėjimą finansų rinkose? Norint įveikti krizę šis atsakymas itin svarbus.

Hannes Swoboda, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti H. Van Rompuy'ui už jo energingą bendravimą su Parlamentu – tai geras jo asmeninio atsidavimo ženklas. Vis dėlto tuo, ką jūs turėjote pasakyti Parlamentui – tai susiję su Tarybos, ne su jūsų asmeniškai priimtais sprendimais – mes giliai nusivylėme. Pirmiausia pažvelkime į Graikiją. Jeigu paskaitysite komentarus žiniasklaidoje, pvz., leidinyje *International Herald Tribune*, pamatysite, jog ten gana teisingai sakoma, kad nors Graikija dabar turi vykdyti griežtas TVF sąlygas, TVF ja nepasitiki. Tai yra Tarybos reikalas. Bini Smaghi – bet kuriuo atveju tai Europos centrinio banko atstovas – sako, kad jo nuomone, demokratiškiau išspręsti problemas artimiausiu bendradarbiaujant Europoje, negu pasitelkiant technokratinę organizaciją TVF.

Atkreipę dėmesį į rinką pamatysite, kad ji reagavo. Sutinku, kad su euru susijusi jos reakcija buvo šiek tiek teigiamesnė, bet Graikijos atveju padėtis nepagerėjo, o tik pablogėjo. Tarybos pasiūsta žinia nėra teigiama. Taryba visada delsia spręsti problemas, vilkina diskusijas ir pasiūlymus. Tai tas pat kaip būti „Titanike“ – laivas susiduria su ledkalniu, o žmonės tada sako: „Gerai, dabar sudarykime darbo grupę ir apsvastykime, kaip galime užkirsti kelią tokiems susidūrimams ateityje“, arba iškart įvykus avarijai sako: „surenkime intensyvią diskusiją apie kitos savaitės valgiaraštį“. Tai – ne sprendimas. Taryba turi rasti sprendimų. Tai ne jūsų kaltė, dėl to kalti valstybių ar vyriausybių vadovai, nepasirengę ieškoti šių sprendimų ir nepasirengę įgyvendinti naujų idėjų, kurias, pvz., pateikė Europos socialdemokratai ir kurios grindžiamos abiem ramsčiais – ir stabilumu, ir solidarumu. Žinoma, solidarumas prasideda ne tada, kai įvyksta kas nors negero – tikri draugai vieni kitus įspėja gerokai prieš tiems dalykams prasidedant. Todėl nesąžininga dabar taip elgtis su

Graikija – pirmiausia metų metus stovėjome greta ir žiūrėjome, puikiai žinodami, kad kažkas negerai, o dabar, įvykus faktui, sakome „dabar negalite tikėtis mūsų solidarumo“. Būtent todėl Tarybos išvados Graikijos klausimu yra visiškai netinkamos.

Padėtis, susijusi su 2020 m. Europos strategija, yra panaši. Komisijos pasiūlymai turi neigiamų pusių, bet turi ir teigiamų. Labai sužavėti nebuvo, nes, mūsų nuomone, trūksta keletą elementų. Ir ką gi Taryba padarė su 2020 m. Europos strategija? Ji iš šios strategijos išbraukė keletą dalių. Jūs minėjote tik penkis aspektus, bet taip nelieta arba, mūsų nuomone, bent jau kyla rizika, kad neliks bendrųjų aplinkybių – idėjos, kad 2020 m. Europos strategijoje bus išspręsti ir ekonominiai, socialiniai, ekologiniai klausimai.

Kai girdžiu – ir Pirmininko pavaduotojas tai patvirtino – kad kai kurie valstybių ar vyriausybių vadovai klausia: „Ar mes turime spręsti skurdo klausimus? Ar mes turime kovoti su skurdu?“, nė kiek nekeista, kad šiandien Europoje skurdo ir nelygybės daugėja. Kiti valstybių ar vyriausybių vadovai sako: „Šį klausimą turime spręsti ne mes“. Jeigu būtent socialinio teisingumo klausimai nesprenžiami prioritetine tvarka, kaip tada jūs galite žiūrėti piliečiams į akis? Todėl sutinku su jumis ir Komisijos pirmininko pavaduotoju, jog turime primygtinai reikalauti, kad mūsų tikslai ir toliau būtų kovoti su skurdu – kad ir kokiais kriterijais būtų remiamasi – ir jį mažinti. Mums, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos nariams, tai tikrai svarbu.

(Plojimai)

Pone H. Van Rompuy'au, jūs minėjote, kad tai buvo pirmasis oficialus jūsų Europos Vadovų Tarybos susitikimas. Antrasis jūsų Europos Vadovų Tarybos susitikimas vyks birželio mėn. Linkiu jums tame Europos Vadovų Tarybos susitikime kuo daugiau sėkmės. Susitikimas nebus lengvas, nes vyksta tam tikri rinkimai, o su jais susijusi labai reali baimė, kad į valdžią ateis partijos, dar mažiau linkusios į artimą Europos bendradarbiavimą. Vis dėlto linkiu jums viso, kas geriausia, ir tikiuosi, kad valstybių ar vyriausybių vadovai nepaliks jūsų keblioje padėtyje, kaip paliko per pirmąjį oficialų jūsų Europos Vadovų Tarybos susitikimą. Kai tik jums reikės pagalbos ir paramos, atvykite į šį Parlamentą, ypač į Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakciją. Mes jums vėl suteiksime vilties, kad Europa vis dėlto gali būti geras dalykas!

Guy Verhofstadt, *ALDE frakcijos vardu*. Pone pirmininke, norėčiau pateikti dvi pastabas dėl praėjusio mėnesio Tarybos susitikimo. Pirmoji pastaba susijusi su sistema, kurią Taryba nusprendė taikyti Graikijai ir kuria aš labai abejoju. Tikiuosi, kad klystu, bet nemanau, kad ji gali veikti tik todėl, kad tai dvišalių paskolų sistema, o ne europiniu sprendimu nustatyta sistema, pagal kurią Europos Komisija suteiktų vieną bendrą paskolą, kaip buvo siūlyta iš pradžių.

(Plojimai)

Įvertinus rinkas šiuo metu labai akivaizdu, kad jos šia sistema netiki. Tai prasidėjo ne vakar, o jau prieš savaitę. Praėjusį pirmadienį, maždaug prieš savaitę, dėl Graikijos obligacijų, kurių palūkanų norma buvo beveik 6 proc., jau kilo problemų. Tai 300 bazinių punktų daugiau negu mažiausia palūkanų norma Europos Sąjungoje, kuri yra 3 proc. Kadangi dabar Europos Sąjungoje įvairios valstybės narės diskutuoja apie tai, kokia palūkanų norma turėtų būti taikoma dvišalėms paskoloms, ši palūkanų norma vakar pakilo net iki 400 bazinių punktų – 4 proc.

Tai nėra būdas padėti Graikijai. Graikija turi imtis reikiamų priemonių, bet ne su dvišalėmis paskolomis. Ši priemonė iš tikrųjų ne padeda Graikijai, o stumia ją į blogesnę padėtį.

Absoliučiai būtina, kad Europos Komisija kuo greičiau sugrįžtų prie pradinės idėjos – suteikti europinę paskolą, kurios teikėja būtų Europos Komisija. Tada palūkanų norma savaime taps mažesnė negu šiandien rinkose, nes bus suteikta ši Europos Komisijos ir Europos institucijų garantija. Tai vienintelis būdas padėti Graikijos vyriausybei pasiekti savo tikslinius rodiklius.

Be abejo, kartu Graikijos vyriausybė turi sustabdyti savo vidaus kovas. Jeigu skiriasi požiūriai į Tarptautinio valiutos fondo intervenciją ir jeigu šios diskusijos tęsis toliau, palūkanų normos irgi savaime kils.

Antras dalykas, ką noriu pasakyti – dabar mums reikia ne vien Graikijai ar kitoms šalims skirtos sistemos. Dabar mums reikia drąsios Europos Komisijos, kuri pateiktų ekonomikos ir pinigų reformų paketą, ir šio paketo mums reikia kuo greičiau. Dabar mums reikia tokio masto paketo, kurį praeityje pateikė Jacques Delors, kuris tam tikru momentu problemoms išspręsti pateikė Europos ekonominės ir pinigų sąjungos, arba vidaus rinkos, paketą. Mums to reikia dabar. Mums reikia drąsaus paketo. Tai gali padaryti tik Europos

Komisija. Taryba – net ir Tarybos pirmininkas – to negali padaryti. Būtent Komisija turi iniciatyvos teisę ir būtent Komisija dabar turi pateikti tikrą paketą.

(Plojimai)

Mano frakcija mano, kad šiame pakete reikia trijų elementų. Pirmasis – sukurti Europos valiutos fondą, kuris būtų reikalingas ir kurio idėją paskleidė Vokietijos finansų ministras W. Schäuble. To fondo mums reikia kuo greičiau, kad būtų padidintas Stabilumo pakto veiksmingumas.

Antras dalykas, kurio mums reikia kuo greičiau – kad Europos obligacijų rinkoje sumažėtų palūkanų normos visoms Europos Sąjungos šalims. Tuo didžiausios šalies, Vokietijos, padėtis nebloginama. Priešingai, galime turėti sistemą, pagal kurią Vokietija mokės mažesnes palūkanas negu šiandien, nes Europos obligacijų rinkoje ateityje gali būti taikoma likvidumo priemonė. Techninės priemonės tai padaryti egzistuoja ir gali būti taikomos.

Trečias dalykas, kurio mums reikia – drąsesnė 2020 m. strategija. Visiškai pritariu C. Wortmann-Kool neseniai pasakytams žodžiams apie tai, kad mums reikia griežtesnio valdymo metodo. Savo tikslus įgyvendinsime ne atviru koordinavimo metodu. Mums reikia „bizūno ir meduolio“ metodo, kaip jį pavadino C. Wortmann-Kool, kurį taikant dalyvautų ne tik valstybės narės, bet ir vadovaujamą vaidmenį atliekanti Komisija.

Kolegos, turime ką nors sugalvoti: Jeigu Taryba ateinančiais mėnesiais nepadarys to, ko reikia drąsesnei 2020 m. strategijai įgyvendinti, ką galime padaryti mes, Europos Parlamentas? O mes galime padaryti tai: ateinančiomis savaitėmis Parlamentas turi pritarti bendrosioms ekonominės politikos gairėms ir apie jas pateikti nuomonę. Taigi, jeigu Taryba, padedama Komisijos, nepateiks drąsesnės 2020 m. strategijos, nematau reikalo tvirtinti šių bendrųjų ekonominės politikos gairių. Pirmiausia turi būti pateiktas drąsus pasiūlymas, o jis, tikiuosi, bus pateiktas birželio mėn. ir tada galėsime atlikti savo darbą ir patvirtinti šią drąsę koncepciją, taip pat bendrąsias ekonominės politikos gaires.

Rebecca Harms, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, turiu pripažinti, kad kai išgirdau H. Van Rompuy'aus kalbą, paprasčiau savo kaimyno A. Lambsdorffo man įgnybti, nes man pasirodė, kad arba aš nesuvokiu tikrovės, arba jos nesuvokia Europos Vadovų Tarybos pirmininkas. Aš tai sakau, nes, mano nuomone, vienintelis teigiamas pastarojo aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatas tas, kad buvo nutrauktos niekingos Paryžiaus, Berlyno ir Briuselio peštynės, kuriose dalyvavo ir Europos centrinis bankas (ECB), dėl to, ar Graikijai apskritai turėtų būti teikiama pagalba, kaip jai būtų galima padėti, ar reikia Europos valiutos fondo ir ar reikėtų pasitelkti TVF. Galutinis rezultatas buvo G. Verhofstadto taikliai apibūdinta „arklių prekyba“.

Taip pat nesuprantu, kaip galite sakyti, kad tai, dėl ko susitarta aukščiausiojo lygio susitikime, jau padeda Graikijai, nes palūkanų norma, kurią Graikija šiandien turi mokėti – ką tik dar kartą patikrinau – yra ne 6 proc., o 7 proc. Taigi, palūkanų norma pakilo iš karto po Tarybos sprendimo. Tiesiog negaliu suvokti, kaip įmanoma taip pūsti žmonėms miglą apie Europos solidarumą, kaip akivaizdžiai buvo daroma Taryboje.

Taip pat manau, kad šioje srityje Graikijai buvo pasiūstas labai keistas, sąžiningai veikiantis ženklas, nes tai, kas per Tarybos posėdį ir po jo, per aukščiausiojo lygio susitikimą ir po jo buvo apibūdinta kaip saugumo tinklas, iš tikrųjų nėra joks saugumo tinklas. Jeigu tai būtų tinklas, jis turėtų atlaikyti svorį. O Graikijos atveju sutarta, kad šalies padėtis turi pasiekti tvirtą dugną ir tik tada Briuselis bus pasirengęs iš tikrųjų padėti. Kai kanclerė A. Merkel grįžo iš Briuselio, Vokietijoje manyta, kad ji nori graikams parodyti, ką reiškia būti visiškame dugne, ir tik tada ji bus pasirengusi jiems iš tikrųjų padėti. Susidaro įspūdis, kad tai veikiau atvejis, kai norima ką nors griežtai pamokyti, tačiau nemanome, kad šiuo metu Europos Sąjungai galėtų padėti būtent griežtos pamokos.

(Plojimai)

Ši labai neigiama energija Graikijos atžvilgiu neatsiejama nuo sprendimo nedalyvauti sprendžiant problemas Graikijoje. Kaip dabar turi būti konsoliduojamas biudžetas, kokios valstybės skolos sritys turi būti mažinamos, kaip didinti viešųjų paslaugų našumą, kaip kovoti su mokesčių slėpimu, kaip Graikijoje kovoti su korupcija – visi šie dalykai paliekami Tarptautiniam valiutos fondui, o Briuselis dalyvauti atsisako. Toks elgesys, mano suvokimu, neteisingas.

Turime dar kartą aiškiai suvokti, ko galime pasimokyti iš Graikijos atvejo – akis į akį susiduriame su mūsų Sutarčių, ypač Maastrichto sutarties, trūkumais. Įvertinusi šiuos trūkumus, negaliu daryti išvados, kad turėtume tarpusavyje susitarti šiuo metu tuose įvykiuose nedalyvauti. Priešingai, darau išvadą, kad abipusę atsakomybę

ir didesnę solidarumą turi lydėti abipusė intervencija. Be to, ką G. Verhofstadt sakė apie euroobligacijas ir finansinės paramos sistemas, tiesiog atėjo laikas, kai turime kalbėti apie tolesnius reformos etapus. Pone H. Van Rompuy'au, jeigu jūsų darbo grupė – Vokietijoje ji nuolat vadinama *Arbeitsgruppe* arba darbo grupė – tai skamba šiek tiek kukliau – ilgam atidės šią labai reikalingą reformą, praktiškai prognozuojau tik tai, kad po Graikijos krizės ateis bendra visos Europos krizė. Mes neišvengiamai turime tarpusavyje daug geriau koordinuoti ekonominę politiką, mokesčių politiką, tai, kaip rengiame savo valstybių biudžetus, kaip užtikriname konkurencingumą, ir už tai prisiimti bendrą atsakomybę. O aukščiausiojo lygio susitikime viso to nesugebėta užtikrinti ir manau, kad jame nenumatyta net pradinių žingsnių.

2020 m. Europos strategijos – klimato – klausimu, jeigu norime juo įrodyti sėkmę arba nesėkmę, ką Connie Hedegaard gegužės mėn. iš tikrųjų turi pasiimti į Boną? Ar ji turi ten vykdyti tuščiomis rankomis? Ar ji apskritai turi vykdyti į Boną turėdama tai, ką jai siūloma pateikti deryboms? Tai – keblus variantas! Poniai „Ne“ – kanclerei A. Merkel – dar kartą atėjo laikas parodyti, ką ji sugeba. Šis variantas toks keblus, kad jau ir taip netvirtus J. M. Barroso pateiktus socialinės politikos tikslus Vokietija, kanclerė A. Merkel, dar labiau sumenkino.

Taigi iš Vokietijos jaučiama tiek daug neigiamos energijos! Skaičiau, kad esant tokiai padėčiai daug kolegų narių pradėjo ilgtis Helmuto Kohlio laikų. Turiu pasakyti, kad nebuvo viena iš jų. Aš H. Kohlio laikus prisimenu dar ir šiek tiek kitaip, tada Europa irgi nebuvo viskas. Aš norėčiau, kad politinės žinios Europos sostinėse, kurių šiais globalizacijos ir pasaulinių krizių laikais reikia jėgoms sujungti, galiausiai būtų paverstos bendra politika.

Pone G. Verhofstadtai, mielai priimu jūsų raginimą daugiau dirbti 2020 m. Europos strategijos klausimu. Iki šiol, beje, trys šio Parlamento frakcijos sprendė vien šį klausimą.

Timothy Kirkhope, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, po Europos Vadovų Tarybos susitikimo skelbtose antraštėse, žinoma, vyravo krizės Graikijoje tema, bet pačiame susitikime buvo žengti ir pirmieji svarbūs žingsniai 2020 m. Europos iniciatyvos linkme. Mano frakcija ECR nori, kad euro zona nusprendusiems tapti jos nariais būtų sėkmingas sumanymas. Dabar visai Europos ekonomikai gyvybiškai svarbu, kad bet koks nestabilumas nedarytų žalos prekybai ir kitoms Europos ekonomikos sritims.

Žinoma, ne visos mūsų valstybės narės yra apsisprendusios, ar apskritai kada nors prisijungs prie bendrosios valiutos sistemos. Dabartinė krizė rodo, kodėl daugelis, įskaitant Didžiosios Britanijos konservatorių partiją, atmeta narystę euro zonoje, kurioje neišvengiamai taikoma visiems vienoda palūkanų normų politika ir keitimo kursai, nulemti veiksmų, galinčių neturėti nieko bendra su šalių vidaus ekonomikos aktualijomis. Be abejo, per dabartinę krizę paaiškėjo kai kurios pamatinės dabartinio euro zonos projekto problemos. Vis dėlto siekiant šias problemas išspręsti, krizė neturi būti pasitelkiama kaip priedanga Europos Sąjungos galioms toliau plėsti.

Mes jau girdėjome pavojaingai plataus užmojo kalbas apie tai, kad reikia daugiau valdyti Europos ekonomiką. Taip sutelkiant galias Briuselyje problemos nebus išspręstos ir tai nebūtų priimtina. Graikijai reikia mūsų paramos ir paskatinimo, bet reikalauti, kad išlaidas padengtų užsienio, ypač euro zonai nepriklausančių šalių, mokesčių mokėtojai, sudėtinga. Galiausiai, žinoma, tik patys graikai gali išspręsti Graikijos valstybinio sektoriaus skolos problemas ir mes linkime jiems kuo labiau stengtis rasti kelią iš krizės.

Pereinant prie 2020 m. Europos iniciatyvos, palankiai vertiname pirmuosius Tarybos žengtus bandomuosius žingsnius. Spręsdami dabartinės ekonomikos ir finansų krizės klausimus niekada neturime pamiršti, kad dar prieš smėgiant krizei susidūrėme su milžiniškais ekonominiais iššūkiais, pvz., Kinijos ir Tolimųjų Rytų ekonomikos augimu ir didėjančiu energetiniu mūsų nesaugumu. Ilgalaikės mūsų ekonomikos perspektyvos priklauso nuo visapusiško Europos ekonomikos modernizavimo, kad galėtume klestėti vis konkurencingesnėje pasaulio rinkoje.

Mes pritariame ne visiems iniciatyvos aspektams. Iš esmės nepaisoma tam tikrų sričių, kurioms reikia inovacijų, pvz., žemės ūkio, tačiau tvirtai remiame platų programos užmojį ir ypač nuolatinę vienos bendros rinkos plėtotę. Manome, kad sėkmingai dirbantys, konkurencingi verslo subjektai yra svarbiausias mūsų ekonominio gyvenimo ramstis; jie teikia ekonominę gerovę, būtiną norint kurti darbo vietas ir generuoti išteklius, nuo kurių priklauso tiek daug kitų dalykų.

Kyla pavojus, kad nors visi kalbame apie naštos verslui mažinimą, čia, šiame Parlamente, balsuojame už konkrečius dalykus, kurių poveikis verslui priešingas, tad savo darbą turi atlikti visos Europos Sąjungos institucijos, įskaitant mūsų. Komisija turi vengti teikti pasiūlymus, kurie bus našta pramonei, o mes, šio Parlamento nariai, turime parodyti atsakomybę ir save riboti. Daugelis tikslinių rodiklių, nustatytų kaip 2020 m. Europos strategijos dalis, bus persvarstomi birželio mėn. susitikime.

Šiandien baigiant leiskite išreikšti viltį, kad Europos Vadovų Taryboje pareikšta parama ekonomikos laisvei ir reformoms bus iš esmės įtvirtinta būsimosiomis savaitėmis ir, tikiuosi, tai padaryti galbūt padės ir naujoji Jungtinės Karalystės konservatorių Vyriausybė.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Gerai, kad valstybių ar vyriausybių vadovai sugebėjo susitarti dėl krizinio paketo, bet vargu ar tai iš tikrųjų europinis sprendimas. Vokietijos vyriausybė dėl taktinių su rinkimais ir Šiaurės Reino Vestfalija susijusių priežasčių gana toli nuėjo populizmo keliu. Susitarimas tada kybojo ant plauko ir priklausė tik nuo kanclerės A. Merkel ir prezidento N. Sarkozy pokalbio. Šiuo paketu neapsaugomi piliečiai. Planuojama, kad finansavimo sistemos tikslas bus, cituoju, „skatinti finansų rinką kuo greičiau grįžti prie didelės rizikos kainų“. Ekonominės politikos koordinavimą planuojama grįsti žlugusiais Stabilumo ir augimo pakto principais. Planuojama, kad valstybė ir piliečiai taupys, o finansų rinkos – bankai – vertins, ar pakankamai sutaupyta. Manau, ši tvarka abejotina. Europos Sąjungoje nedarbas šiuo metu yra 10 proc. – didžiausias nuo 1998 m. Darbo neturi daugiau kaip 20 proc. jaunesnių nei 25 m. gyventojų. Reikia labai konkrečiai pasakyti, kur norime taupyti. Priešingu atveju bijau, kad neįvyktų blogiausia.

Kodėl Taryba nesusitarė didinti sanglaudos ir struktūrinių fondų arba nedelsiant uždrausti prekiauti išvestinėmis kredito priemonėmis? Kodėl ji neapibrėžtam laikui atidėjo susitarimą dėl konkrečių kovos su skurdu tikslų? Beje, nesakau, kad jie tai padarė tyčia, bet kad ir kokie būtų ketinimai ar tikslai, atidėjimas truks neribotą laiką. Manau, šiais, Europos kovos su skurdu metais, tai yra skandalas. Šių metų birželio mėn. yra gerokai per vėlai.

Nigel Farage, *EFD frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, šiandien esame didžio žmogaus – Europos prezidento – akivaizdoje. Jis toks svarbus žmogus, kad jo negalima kritikuoti, jam priekaištauti; jis yra moderniosios politinės klasės karalius. Jis yra modernių laikų Dzeusas, ketinantis mus valdyti nuo *Berlaymont* kalno, ir vargas tiems, kas abejoja jo autoritetu ar orumu, nes jie sulauks griežtos bausmės!

Iš tikrųjų, mano atveju, kai paskutinį kartą susitikome ir turėjau pasakyti keletą dalykų, Parlamentas skyrė didžiausią galimą nuobaudą! Man sakoma, kad jeigu pasakysiu ką nors, dėl ko išsižeisite, mikrofonas bus išjungtas. Taigi, ko verta žodžio laisvė, ko verta demokratija?

Šiandien jūs pas mus grįžote, dabar, pritariant N. Sarkozy ir Angelai Merkel, jūs esate naujosios 500 mln. žmonių ekonominės vyriausybės vadovas ir pradėjote įgyvendinti savo dešimties metų planą – savo pageidavimų sąrašą. Man tiesiog įdomu, ar prisimenate, kas atsitiko su paskutiniu dešimties metų planu, kurį buvo pradėta įgyvendinti 2000 m. Jis buvo paskelbtas šiame Parlamente skambant audringiems sveikinimams, tačiau tapo visiškai nepakeliamą katastrofa dar prieš prasidedant pasauliniam nuosmukiui.

Beje, žlunga visi centralizuoti ES planai. Tik pažiūrėkite į katastrofišką, pražūtingą žuvininkystės politiką. Dabar žlugo jūsų mylimas euro; jis politiškai žlugo susidūręs jau su pirma didesne kliūtimi. Jūs tame aukščiausiojo lygio susitikime nesugebėjote pateikti plano ir negalėsite išpirkti Graikijos, jeigu Tarptautinis valiutos fondas neateis bent jau laikinai išsaugoti jūsų euro svajonės.

Ir vis dėlto, pone H. Van Rompuy, atrodo, kad jūsų planas toks: mes prarandame, mes žlungame, bet vis tiek pasitelkime daugiau to paties; pasitelkime daugiau Europos; pasitelkime daugiau nesėkmių! Kas iš tikrųjų svarbu, tai demokratijos netektis. Jūs nebuvote išrinktas. Jūs nesate atskaitingas ir Europos tautos neturi procedūros, kaip jus pašalinti iš pareigų. Europą pagrobė Dzeusas, o jūs, bijau, užgrobsite mūsų demokratiją. Jūs čia esate tik todėl, kad Lisabonos sutartis buvo patvirtinta nesurengus Didžiosios Britanijos gyventojams žadėtojo referendumo. Dėl mūsų – šis reikalas dar nebaigtas. Žmonės kovojo ir žuvo, kad galėtume būti nepriklausoma savivaldos teisę turinti demokratinė tauta, galinti samdyti ir atleisti savo lyderius. Niekas, kas tiki demokratija, nepritartų Europos Sąjungos prezidento pareigybei.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pone pirmininke. Pone N. Farage, jūs dar kartą kalbėjote daugelio europiečių, kuriems nepatinka tokia Europa, vardu ir už tai jums dėkoju.

Šios diskusijos yra didelė apgaulė. Naujasis tariamas Pirmininkas Herman Van Rompuy, kuris buvo paskirtas užkulisuose, pasveikino Pirmininką J. M. Barroso ir Komisiją parengus finansinį Graikijos gelbėjimo paketą. Žinoma, tai viso labo reiškia, kad Nyderlandų mokesčių mokėtojai turės dar kartą giliai pakratyti kišenes. Nepamirškime, kad Graikija daugelį metų apgaudinėjo Europos šalis teikdama suklaidotus duomenis. Pone H. Van Rompuy, jūs sakote, kad privertėte Graikiją imtis griežtų priemonių. Griežtos priemonės: ar tai pensinio amžiaus ilginimas nuo 61 iki 63 metų? Dauguma dirbančių europiečių gali tik pasvajoti apie tokius dalykus; iš tikrųjų Nyderlandų vyriausybė netgi siekia pailginti šį amžių nuo 65 iki 67 metų. Graikijos darbuotojai eina į pensiją nuo 63 m., o mes turime už tai mokėti.

Kur dingę visi griežti Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos žodžiai? Antai C. Wortmann-Kool atstovaujamas Nyderlandų krikščionių demokratų kreipimasis (angl. CDA): prieš porą savaitę jos partija vis dar kalbėjo, kad į Graikiją nenutėkės nei vienas Nyderlandų mokesčių mokėtojų centas. Puikiai kalbėjo ir Angela Merkel: nė vieno cento graikų pensijoms. O ką matome dabar? Jie apsigalvojo; jie nusileido. Akivaizdu, kad jų žodžiai nieko verti. Dabar suklastoję savo duomenis graikai jau gauna finansinę paramą, o kas bus kitas ją gausiantis? Portugalija, Ispanija, Vengrija, kas tik norite. Net ir G. Verhofstadto ir Nyderlandų liaudies partijos už laisvę ir demokratiją (VVD) nario J. C. van Baaleno atstovaujama Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija dabar žada nebrangias paskolas silpnoms šalims ir Europos valiutos fondą. Pone J. C. van Baaleni, kodėl jūs neprieštaraujate G. Verhofstadtui? Tai ne kas kita kaip rinkėjų apgaudinėjimas: per rinkimus jūs žadėjote, kad Europos bus mažiau, o mes jos gauname tik daugiau. Tai propaguoja jūsų paties frakcija. Ponios ir ponai, Europos Sąjunga yra ne problemų sprendimas, o jų priežastis.

Herman Van Rompuy, *Europos Vadovų Tarybos pirmininkas*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbėsiu gana trumpai. Esama keleto pagrindinių tiesų, kurias turiu jums priminti. Pirmoji tiesa – ją čia vis išgirstu, bet, mano požiūriu, nepakankamai dažnai – ta, kad problemos, kurias turime spręsti, pirmiausia kilo biudžeto valdymo pažeidimų padariusioje šalyje. Šie pažeidimai turi būti ištaisyti. Turi būti imtasi veiksmų, kad jie daugiau niekada nepasikartotų.

Todėl turime pradėti nuo svarbiausių dalykų: biudžeto konservatyvumo. Būtent todėl praėityje sukūrėme Stabilumo ir augimo paktą. Kai kas ragina taikyti sankcijas, nuobaudas ir rodyti griežtumą. Vis dėlto turėjome šį Stabilumo ir augimo paktą, bet esu linkęs pažymėti, kad jis kai kurioms šalims nepadėjo.

Graikijos vyriausybė ėmėsi kai kurių priemonių, kai kurių drąsių priemonių, kurioms entuziastingai pritariu. Jos nustatytos neoficialiame vasario 11 d. Tarybos pareiškime. Mes prašėme Graikijos imtis priemonių. Ji jų ėmėsi; ji savo pareigas pripažino. Dabar jos turi būti įvykdytos ir visiškai suprantu, kokiomis kebliomis ir sudėtingomis aplinkybėmis Graikijos vyriausybė turi tai padaryti. Vis dėlto šias pareigas reikia vykdyti.

Graikijos vyriausybė įsitikinusi, kad įžymieji svyravimai susitrauks tik tada, kai bus matomi visos šios biudžeto drausmės politikos rezultatai. Ji tuo įsitikinusi. Todėl svarbiausia tiesa ta, kad norėdami išspręsti problemas pirmiausia turime šalinti pačias jų priežastis; kitaip tariant, ir vienos šalies, ir kitų šalių biudžeto problemas.

Antra, Graikijos vyriausybė parodė, kad visiškai sutinka su Europos Vadovų Tarybos išvadomis. Mes galime priversti žmones būti laimingus, bet jie patys sutiko. Jų sutikimą mačiau prieš susitikimą, per jį ir po jo. Trečia, finansinės paramos jie dar neprašė. Vakar jie tai dar kartą pakartojo. Tai – trys pagrindinės tiesos, kurias būtinai noriu jums priminti.

Toliau – tai prašę pasakyti C. Wortmann-Kool – mes kartu su Parlamento pirmininku ir kitais išsiaiškinsime, kaip galime bendradarbiauti su Parlamentu darbo grupės veiklos laikotarpiu.

Darbo grupės klausimu sutinku su tais, kurie sako, kad ji turi užsibrėžti daug. Aš nesivadovauju praeities pavyzdžiais. Istorija niekada nesikartoja, o tuo labiau vienodai. Ši svarbi darbo grupė turi užsibrėžti labai daug. Iš mūsų patirtos krizės turime pasimokyti visapusiškai. Turime padaryti visas galimas išvadas.

Turime daug daugiau dėmesio skirti prevencijai. Daug prevencijos turime taikyti ne tik valdydami biudžetus, bet ir įgyvendindami ekonominę politiką. Tuo nesiekiamo ekonominės politikos įgyvendinimo srityje pakeisti valstybių narių vyriausybių: galiausiai, žinoma, atsakomybė tenka joms. Vis dėlto prevenciją galime taikyti taip, kad tai nekeltų pavojaus bendrajai valiutai – eurui – arba bendrajai rinkai, vidaus rinkai. Nekelkime joms pavojaus! Ši atsakomybė tenka Europos Sąjungai. Kiekvienam sava atsakomybė. Todėl turime vykdyti daugiau ekonominės prevencijos.

Būtinai noriu jums priminti – tai nebuvo minėta sakant kalbas – kad viena iš svarbiausių problemų yra konkurencingumas. Turime daugiau problemų nei vien biudžeto: po biudžeto problemomis slypi ekonominės. Turime jas spręsti, nes jeigu nespręsimė, kartoju, pakenksime bendrajai rinkai.

Todėl mes visa tai apsvaistysime. Šiuo požiūriu, kaip jau sakiau, irgi turime visapusiškai pasimokyti koordinavimo, priežiūros ir kaip įgyvendinti tam tikras reikalingas naujas sistemas. Čia, šiame Parlamente, girdėjau keletą pasiūlymų, kurie apskritai pagrįsti, neblogi ir kuriuos turime išnagrinėti.

Vien todėl, kad neaptariu jų turinio, nereiškia, kad juos pamiršau ar kad juos pamirš darbo grupė. Man rūpi nemažai aptariamų ir čia šią popietę pateiktų pasiūlymų. Darbo grupėje juos atvirai aptarsime. Kaip ką tik sakiau, išsiaiškinsime, kaip galime bendradarbiauti su Parlamentu darbo grupės veiklos laikotarpiu.

O dėl 2020 m. strategijos, ponios ir ponai, manau, Europos Komisija iš tikrųjų suvokė mūsų Europos socialinio modelio esmę. Esama ekonominių, ekologinių ir socialinių tikslų. Todėl puiki socialiai ir ekologiškai pataisytos rinkos ekonomikos koncepcija yra vienas iš mūsų tikslų, vienas iš mūsų siekių.

Mes nusprendėme dėl penkių tikslų, iš jų vienas yra socialinė įtrauktis; pagal Sutartį tai Europos Sąjungos kompetencijos sritis. Mes nusprendėme dėl socialinės įtraukties ir, be kitų dalykų, dėl kovos su skurdu. Noriu jus patikinti, kad penktadienį ryte aptardami šiuos penkis tikslus jais nė kiek neabejojome, ir birželio mėn. grįšime šiems penkiems tikslams nustatę kiekybinius rodiklius – tokius, kokius įmanoma nustatyti. Nekantriuosius raginu pakentėti dar šiek tiek – iki birželio mėn., bet mes tikrai pasieksime užsibrėžtą tikslą.

Aš asmeniškai kovojau, o Pirmininkas J. M. Barroso – ir tai sakau geranoriškai – netgi labiau negu aš kovojo, kad šie penki tikslai būtų įtraukti į Europos Sąjungos programą ir joje liktų. Žinoma, buvo nesutarimų, bet manau, kad įtikinome savo kolegas Ekonomikos ir finansų reikalų taryboje, kurioje aš dalyvavau, Bendrųjų reikalų taryboje ir Europos Vadovų Taryboje, kad ši socialinių, ekonominių ir ekologinių aspektų pusiausvyra turėtų būti išlaikyta ir vertinant 2020 m. strategiją. Ji dar neišstobulinta, bet galiu jus patikinti, kad birželio mėn. ji iš tikrųjų bus tokia.

Taip pat kyla ir visapusiškas finansinio reguliavimo klausimas, kurį kai kurie žmonės mums teisingai priminė. Linkstama labai greitai viską pamiršti. Vis dėlto turime šį klausimą toliau spręsti. Finansinio reguliavimo srityje Parlamentas turi atlikti didelį vaidmenį. Vis dėlto G20 susitikime pasiekėme sutarimą dėl visos programos, nes dėl kai kurių priemonių galima spręsti tik pasaulio mastu. Todėl tikiuosi – ir padarysime viską, kad tai taptų įmanoma – kad ES balsas, tvirtas ir vieningas balsas, būtų išgirstas.

Krizės pradžioje G20 daug dirbo. Po nuosmukio reikia daug dirbti. Krizė dar visiškai nesibaigė, bet nuosmukis jau praeityje. Vis dėlto, kaip sakiau įžanginėje kalboje, kur kas sunkiau pasiekti susitarimus, kai sekasi šiek tiek geriau, negu kai esame audros viduryje, apsupti problemų.

Todėl G20, padedama savo kūrėjos, Europos Sąjungos, birželio mėn. Toronte ir antroje metų pusėje Pietų Korėjoje aptars labai svarbią programą.

Taigi tikrai manau, kad mūsų Europos Vadovų Tarybos susitikime išvengta blogiausio – o kartais politikos tikslas ir būna išvengti blogiausio – ir pakloti solidarumo sistemos pamatai. Kartoju, kad Graikija biudžeto srityje dėjo dideles pastangas, šiandien nieko neprašo ir sutiko su šia sistema.

Mes nusprendėme įgyvendinti penkių tikslų ekonomikos strategiją; ne šešiasdešimties, o penkių. Mes juos įgyvendinsime valstybių narių lygmeniu. Birželio mėn. visos valstybės narės turi pateikti savo planus būsimiesiems keleriems metams. Mes vertinsime padėtį. Tikrai manau, kad parengėme pagrindus būsimiems veiksams.

Darbo grupė yra, sakysime, išminties įsikūnijimas. Kaip visa tai greitai įgyvendinti? Visiems nekantraujantiems sakau, kad iki metų pabaigos – o liko jau nedaug, turime tik devynis mėnesius, bet per devynis mėnesius galima daug pasiekti, argi nesutinkate? – stengsimės iki galo įvykdyti šį plataus užmojo uždavinį: padarysime viską, ką tik galima, kad mūsų patirta krizė daugiau nepasikartotų.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Dėkoju, pone H. Van Rompuy. Dėkoju už paprastą atsakymą į pateiktas pastabas. Buvo kritiškų pastabų, kurias visi girdėjome. Jos tokiose diskusijose reikalingos. Kalbame apie patį svarbiausią dalyką. Kalbame ne tik apie tai, kaip išbristi iš krizės ar kaip padėti šaliai – euro zonos narei, kuri pateko į bėdą, bet ir apie tai, kaip gyventi per ateinančius dešimt metų. Todėl tai viena iš svarbiausių temų. Be viso to, dar esama klimato klausimų. Tad norėčiau jums, pone H. Van Rompuy'au, dar kartą padėkoti už greitą atsakymą į kai kuriuos iš šių klausimų. Darbo grupės, žinoma, sistemingai aptars šiuos klausimus su trijų Europos institucijų atstovais, kad galėtume parengti bendrą strategiją. Europos Parlamentas visiškai tam pasirėngęs.

Maroš Šefčovič, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, aš irgi noriu reaguoti į pradines diskusijas.

Norėčiau padėkoti Parlamentui už daugelį puikių idėjų, už labai gerus pasiūlymus ir už konstruktyvią kritiką, kurios sulaukiame šiame Parlamente, nes ji padeda mums tobuliau dirbti.

Ir Europos Vadovų Tarybos pirmininkas, ir aš labai atvirai apibūdinau, kokia sudėtinga padėtis buvo Europos Vadovų Taryboje. Mes labai atvirai aptarėme nuomonių skirtumus ir takoskyras ieškant būdų, kaip

ištaisyti Graikijos padėtį, taip pat sprendimų dėl 2020 m. ES strategijos, be to, abu sakėme, kad veikiausiai tikėjomės geresnių sprendimų.

Vis dėlto tuo pat metu turime veikti realiaame pasaulyje, kur labai dažnai idėjos prieštarauja viena kitai, ir visada turime ieškoti kompromisų. Būtent tai ir darėme ir galiausiai pasiekėme geriausią sprendimą, kurį esamomis aplinkybėmis galėjome pasiekti.

Nemanau, kad padarysime sau gerą paslaugą, jeigu menkinsime tai, ką pasiekėme, nes jau turime sprendimą Graikijai ir turime sprendimą euro zonai. Mes palaikome labai artimus ryšius su Graikijos institucijomis ir su tarptautine bendruomene ir jeigu Graikijai reikės ir ji prašys, esu tikras, kad visa euro zona ir Komisija susitelks ir gelbės tą šalį. Taigi, turime sistemą, turime priemonių ir esame pasirengę prireikus jas panaudoti.

Norėčiau Parlamento nariams padėkoti už paramą 2020 m. ES strategijai. Galiu tik sutikti su Europos Vadovų Tarybos pirmininku, kad labai optimistiškai vertiname šios strategijos ateitį ir galimybę pasiekti politinį susitarimą dėl tikslų. Taip yra todėl, kad Europos Sąjungos lyderiai žino, jog šie tikslai labai svarbūs norint išsaugoti europiečių gyvenimo būdą. Jie žino, kad jeigu šiuos tikslus pasieksime, galėsime garantuoti, kad Europa po dešimt metų bus viena iš pasaulio masto lyderių, turės labai konkurencingą ekonomiką ir tvirtas socialinės politikos priemones, kurias Europoje turime ir dabar.

Todėl šiuo metu diskutuojame apie tai, kaip geriau motyvuoti valstybes nares ir kaip geriau apskaičiuoti tikslinius rodiklius, kad jie būtų tikslesni ir geriau kontroliuojami ateityje. Esu tikras, kad padedami Parlamento galėsime šiuos tikslus pasiekti, o birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikime irgi galime pasiekti teigiamų rezultatų.

Taip pat būčiau linkęs pritarti vienam konkrečiam Pirmininko H. Van Rompuy'aus pastabų elementui, susijusiam su pasirengimu G20 susitikimui. Mes Europos Sąjungoje galime padaryti tik tiek. Galime koordinuoti ir imtis geresnių veiksmų Europos sistemoje. Vis dėlto labai aišku, kad jeigu norime išbristi iš krizės ir ateityje gyventi geresniame pasaulyje, mums reikia pasaulinio koordinavimo, ypač tokiais svarbiais klausimais kaip makroekonominis stabilumas, ekonominė politika ir priemonės labai opioje finansų srityje.

Būtent tai ES planuoja daryti ir Komisija netrukus pateiks atitinkamų pasiūlymų. Esu tikras, kad labai greitai apie šiuos pasiūlymus labai vaisingai diskutuosime.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau tiems iš mūsų, kurie norėtų išrasti naujas institucijas, naujas taisykles ir naujus fondus, pasakyti, jog nemanau, kad problema, kilusias nesilaikant taisyklių, galime išspręsti kurdami naujas taisykles. Privalome laikytis turimų taisyklių. Vienas iš svarbių dalykų, kurių reikia pasimokyti iš šios krizės – tai, kad niekada neturėjome leisti susidaryti tokiems deficitams, kokiems leidome susidaryti.

Antra, tai leidome mes visi, nes švelninome taisykles, ir aš žinau, kas šiai taisyklių švelninimo iniciatyvai vadovavo. Jeigu leisite kalbėti kritiškai, man labiau patinka plataus užmojo reformos, o ne plataus užmojo ambicijos. Manau, šiek tiek per daug kalbama apie užmojus ir per mažai – apie veiksmus. Kai kalbama apie veiksmus, pastebiu, kad Komisija ir kartais Taryba kalba apie tai, ką turėtų padaryti valstybės narės, o ne apie tai, ką mes kartu galėtume padaryti Europos Sąjungoje.

Aš teigiamai vertinu darbo grupę, bet neturėtume švaistyti per daug laiko, nes žinome ne vieną konkretų veiksmą, kurio turime imtis: mažinti ir panaikinti biurokratiją; užtikrinti, kad Europos lygmeniu daugiau investuotume į mokslinius tyrimus ir mokslą; pakeisti biudžetą, kad juo būtų sudarytos geresnės sąlygos ekonomikos augimui ir inovacijoms; užtikrinti, kad galėtume toliau plėtoti žiniomis grindžiamą ekonomiką įgyvendindami Paslaugų direktyvą ir išplėsdami jos taikymą, įtraukiant naujas sritis; darbo rinkoje užtikrinti judumą; užtikrinti, kad plėtotume finansų rinkas ir taip jos taptų stabilesnės, bet ne protekcionistinės, nes norėčiau pasakyti Komisijai, kad naujo finansų rinkų protekcionizmo kūrimas Europos ekonomikai nepadeda. Jeigu sunaikinsime transatlantinės kapitalo rinkos galimybes, tai Europai nepadės. Taigi, žinome, ką daryti. Būtų gerai turėti darbo grupę, bet dar geriau būtų be jos.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, susidomėjęs klausiausi įžanginių Tarybos pirmininko ir Komisijos pirmininko pavaduotojo kalbų ir turiu pasakyti, kad nesu įsitikinęs išvadų teisingumu.

Nesu įsitikinęs kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadų teisingumu, matome Bendrijos idealo ir metodo nuosmukį, tai liudija kai kurių svarbiausių šiuolaikinės Europos istorijos asmenybių elgesys. Žinant, kas vyksta pasaulyje, būtent tai mums kelia nerimą; tiksliau sakant, mums aktualūs tam tikri aspektai.

Graikijos reikalai – tik pavyzdys, kokia turėtų būti Europa, bet iš tikrųjų ji dar ne tokia. Todėl raginame Europos Komisiją, čia Pirmininkui atstovaujantį Pirmininko pavaduotoją ir Tarybos pirmininką pradėti įgyvendinti tvirtą politinę iniciatyvą – teisėkūros iniciatyvą: Komisija turi nustatyti darbotvarkę, o Taryba turi užtikrinti, kad nesektume paskui vyriausybes, kurių galią ir išvalgumą pernelyg dažnai riboja trumpą laiką aktualūs rinkimų klausimai, vakar Prancūzijoje ir Italijoje, rytoj Jungtinėje Karalystėje ir Vokietijoje, paralyžiuojantys vyriausybės veiksmus.

Jūsų vaidmuo, pone H. Van Rompuy'au, yra ne tik vadovo, jūs turite būti ir šios Europos varomoji jėga ir mes apeliuojame į jūsų demokratijos ir europietiškumo supratimą siekdami užtikrinti, kad šis naujas postūmis Europai duotų naudos. Nebepakanka nustatyti tikslų; turime apibrėžti priemones. Sutinkame su tikslais, kaip sutikome ir su Lisabonos strategija.

Tačiau kokios priemonės? Ar norime galiausiai turėti federalinį biudžetą (ir taip jį vadinti), atitinkantį bent jau 2 proc. BVP? Ar norime pasitelkti euroobligacijas, Europos investicijas ir išdo obligacijas, kad galėtume politiškai sutvirtinti Europą, be kurios mes niekur nenueisime?

Iš esmės turime žinoti, ar mums pavyksta apibrėžti naująją Europą ir ar mums pavyksta pasitelkiant naujus Europos politinių jėgų tarpusavio ryšius šiame Parlamente ir už jo ribų apibrėžti tikruosius skirtumus, tikrąją ribą, šių dienų Europoje egzistuojančią tarp konservatorių ir pažangiųjų, tarp norinčių politiškai integruotesnės Europos ir tų, kurie nori tik išsiplėtusios bendrosios rinkos.

Lena Ek (ALDE). – Pone pirmininke, esama dviejų svarbių žodžių, kurių pragaištingai trūksta Tarybos išvadose: tai „skaidrumas“ ir „drąsa“.

Pirmiausia apie ekonomikos valdymą: jeigu nesugebėsime drąsiai ir skaidriai dirbti su tikraisiais faktais, su tikraisiais statistiniais duomenimis, nesugebėsime įvertinti tiesos ir atitinkamai veikti su savo Europos Sąjungos kolegomis, kils chaosas.

Tai žinome jau daugelį metų. H. Van Rompuy sako, kad turime pasimokyti: mes šiame Parlamente jau daugybę metų mokėmės per diskusijas plenarinėse sesijose. Dabar turime pradėti dirbti su statistiniais duomenimis, priešingu atveju, kalbant Biblijos sąvokomis, savo sprendimus grįsime – savo namą statysime ant smėlio ir žinome, kad tai nebus tvaru.

Taip pat žinome, kad Stabilumo ir augimo pakta pažeidė būtent euro zonos šalys. Tai reiškia, kad dar skubiau reikia sakyti tiesą, kalbėti aiškiai, veikti skaidriai ir turėti drąsos.

Kaip sakė daugelis kalbėtojų, taip pat turime atsisakyti atviro koordinavimo metodo. Šiandien tai yra slaptas koordinavimo metodas. Mums reikia aiškių, privalomų tikslų, bizūnų ir meduolių valstybėms, kad jos įgyvendintų tai, kas nuspręsta.

Ir apie tvarų ir visus apimantį ekonomikos augimą: žinome, kad „tvarus“ turėtų reikšti „ekologiškas“; tai turėtų reikšti „užtikrinantis socialinę įtrauktį“. Kodėl taip bijome ekonomikos augimo? Mums reikia, kad ekonomika augtų, ir turime tai aiškiai įrašyti į 2020 m. Europos strategijos išvadą.

Apie klimatą, gaires ir panašias kalbas: mes galiausiai pradėsime eiti ratais. Vienas dalykas, kurio reikia nedelsiant – energijos vartojimo efektyvumas. Raskite drąsos pateikti energijos vartojimo efektyvumo pasiūlymų. Žinome, kad taip kuriamos darbo vietos ir stiprinamas konkurencingumas.

Galima apie Parlamento vaidmenį konsultuotis nepakanka. Kai kalbame apie silpnąsias vietas, pavyzdinius projektus, kalbame apie bendrą sprendimą ir tam reikia kur kas daugiau, nei konsultuotis.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Pone pirmininke, tribūnoje yra H. Van Rompuy; kaip Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijos Belgijos delegacijos vadovas norėčiau pasveikinti jį šiame Parlamente.

Norėčiau kai ko paklausti apie strategiją „Europa 2020“. Sutinku su jumis, kad kitus 10 metų svarbus klausimas bus – ar Europai pavyks išgyventi. Klausimas toks – pacituosiu amerikiečių posakį, kurį tikriausiai jau vieną ar porą kartų citavau: „Ar mes dar esame padėties šeimininkai, ar mūsų gyvenimą tvarko kažkas kitas?“ Tai tinka mums visiems. Todėl turiu ir konkretų klausimą, susijusį su ne kartą kelta idėja, būtent dėl Šiaurės Atlanto laisvosios prekybos erdvės tarp Europos Sąjungos, Jungtinių Valstijų ir Kanados. Tai nėra revoliucinė idėja, tai net ne mano idėja. Ji priklauso kanclerei A. Merkel, – ir, manau, išsakyta 2007 m., – tačiau nematau jos nė pėdsako. Ja siekiama atsiverti ir sukurti atviras rinkas tuo metu, kai savo bjaurią galvą vis labiau kelia protekcionizmas. Tik atviros rinkos, inovacijos ir konkurencingumas, o ne Europos fondų subsidijos sustiprintų mūsų ekonomiką. Todėl prašau žvelgti plačiau ir šį aspektą taip pat įtraukti į strategiją

„Europa 2020“, nes tai yra vienintelis dalykas, kuris gali mus išgelbėti. Priešingu atveju mūsų laukia globalizuoto pasaulio Briugės likimas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, Europos Vadovų Tarybos sprendimo, kurį svarstome, reikšmę mes pajutome vakar: po neįvardyto Graikijos vyriausybės nario pareiškimo naujiųjų agentūra pranešė, kad Graikija nepageidauja jokio Tarptautinio valiutos fondo dalyvavimo. Nauja spekuliacijų banga, skolinimosi palūkanoms siekiant rekordines aukštumas. Planas patyrė nesėkmę. Jūsų minėtose rinkose pirmenybė teikiama Tarptautiniam valiutos fondui kaip Graikijos ir kitų Europos šalių ekonomikos stebėtoju.

Šiuo sprendimu siekiama Europos Sąjungą, euro zoną paversti Tarptautinio valiutos fondo įkaitėmis. Nusprendę neteisėtai įtraukti Tarptautinį valiutos fondą, – kurioje Sutartyje ir kuriame straipsnyje yra nuostata dėl jo dalyvavimo sprendžiant vidaus reikalus? – jūs taikote sugriežtintą Stabilumo paktą, darydami žalą silpnesnių valstybių ekonomikai ir silpnesnėms socialinėms grupėms. Kokį solidarumo mechanizmą galima priešpriešinti galimam prievartos ir spaudimo mechanizmui?

Kitaip negu Graikija, Ispanija ir Portugalija imasi žiaurių priemonių prieš savo liaudį, norėdamos išvengti tokio pat likimo, ir todėl vis labiau didėja skurdas, nedarbas, lėtėja ekonomikos augimas ir stiprėja recesija.

Socialinis dempingas tapo vienintele Europos Sąjungos konkurencingumo palaikymo priemone. Tai nėra solidarumo ir sanglaudos Europa.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, ekonominės politikos koordinavimas, augimas, užimtumas, inovacijos, socialinė įtrauktis: tai šūkiai iš naujosios strategijos „Europa 2020“, kuria, įgyvendinus Lisabonos strategiją, numatyta ištraukti Europą iš krizės, kuri mažina europiečių perkamąją galią ir blogina jų nuotaiką.

Praėjus dešimčiai metų po pirmosios Lisabonos kampanijos sukeltos isterijos, deja, kyla naujas pavojus, kad bus dar labiau pakenkta Europos ekonomikai. Vertindami pagrindinius naujosios strategijos klausimus iš tikrųjų nematome jokių konkrečių inovacijų. Jau dabar matyti, kad ir kitą dešimtmetį ES bus ta pati Europa, dėl kurios šiandien sielojamės.

Strategija „Europa 2020“ yra pragaištinga dėl netinkamo Europos *modus operandi*, kuriuo siekiama imituoti planavimu pagrįstą centralizmą ir statizmą, ilgą laiką vyravusius nustatant nacionalines politikos priemones, kuriais spontaniškai sudaroma sunkumų produktyvioms jėgoms ir vietos subjektams. Iš tikrųjų visa Europos galia šiandien sutelkta Briuselyje, ir tai trukdo tiesioginei ir veiksmingai jos institucijų decentralizacijai.

Remdamasi Regionų komiteto nuomone, norėčiau pabrėžti, kad tikrai naujoviška strategija turėtų būti siekiama visų pirma perkelti jėgos pusiausvyrą iš centralizuoto į decentralizuotą lygmenį. Būtent to ir reikia Europai: tikro subsidiarumo ir tikro federalizmo.

Europos istorija mus išpėja: valstybės kontroliuojamas centralizmas žalingas visuotinei ir socialinei gerovei, ypač jei juo siekiama ne remti ekonomiką, bet formuoti jos pobūdį.

Trumpai tariant, žmonės, jaunimas ir mažosios ir vidutinės įmonės, – kitaip tariant, 99 proc. aktyvaus Europos gamybos potencialo, – nori ne nepraktiškos Europos augimo strategijos, bet decentralizacijos ir kad neliktų politinio bei biurokratinio elito valdymo.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pone pirmininke, pone H. Swoboda, jūs kalbėjote apie solidarumą ir apie tai, kaip derėtų gerus draugus iš anksto informuoti apie problemą, nelaukiant, kol prasidės krizė. Man kyla klausimas, kodėl iš anksto neinformavote apie problemą savo bičiulio socialisto iš Graikijos. Ar tikrai nieko nežinojote apie finansinius sunkumus Graikijoje?

Be to, man gana natūraliai kyla atsakomybės klausimas. Kas atsakingas už tai, kad Graikija nurodė neteisingus biudžeto skaičius? Čia būtini paaiškinimai ir, svarbiausia, visiškas skaidrumas. Tik tuomet šie žmonės iš tikrųjų pasijustų atsakingi, tik tuomet būtų galima garantuoti, kad nustatytų pagrindinių taisyklių galiausiai būtų laikomasi.

Vis dėlto nuolat kalbama apie naujas pagrindines taisykles ir sprendimus. Bet juk kurį laiką jie jau yra! Problema ta, kad dėl bankų ir lobistų daromo spaudimo politikai juose paliko daugybę spragų, tarsi skylučių šveicariškame sūryje. Štai kodėl politikoje tokia svarbi nepriklausomybė.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pone pirmininke, pone H. Van Rompuy, pone M. Šeščovičiaus, pirmiausia dėl formalumų, pone H. Van Rompuy, anksčiau buvo įprasta leisti kalbėti Parlamento Pirmininkui, tačiau protokole nenurodyta, kad jis pasakys kalbą.

Ar jis nebuvo pakviestas, ar protokole padaryta klaida? Norėčiau išgirsti jūsų mintis.

Taip pat norėčiau dar kartą jums pasakyti, kad Parlamentas – arba bent kai kurie iš mūsų – labai džiaugiasi, kad galėsite čia atvykti ir parengti Europos Vadovų Tarybos susitikimus, užuot siuntę Tarybą, kuri nėra Europos Vadovų Tarybos narė.

Jūs teigėte, kad nesate diktatorius; jūs esate iškilus demokratas. Jūs nesate stebėtojas; jūs teigėte: „Esu tarpininkas.“ Pone H. Van Rompuy, mes norime, kad būtumėte aktyvus politikos dalyvis, jūs visuomet čia galite atvykti ir kreiptis politinės paramos; mes jums ją suteiksime.

Norėčiau aptarti keletą klausimų, pirmasis – žemės ūkio.

Norėčiau padėkoti p. H. Van Rompuy už tai, kad drauge su valstybių ir vyriausybių vadovais ištaisė apmaudžią Europos Komisijos dokumento klaidą – jame nebuvo paminėtas žemės ūkis, ir pasiūlyte teisingai papildydami jį viena svarbiausių istorinių Europos Sąjungos politikos sričių, būtent žemės ūkiu, kuris yra europiečių gerovės veiksnys.

Antra, nemanau, kad strategijoje „Europa 2020“ nustatyti pakankamai plataus užmojo Europos Sąjungos, kaip pasaulinės veikėjos, tikslai, ypač kalbant apie tarptautinę prekybą. Atstovaudami tarptautinėje arenoje, iš savo partnerių turėtume reikalauti laikytis abipusiškumo principo. Man malonu, kad su Prezidentu B. Obama mums pavyko pasiekti abipusį sutarimą dėl EADS projekto, susijusio su orlaivių tiekimu.

Pone H. Van Rompuy, taip pat norėčiau pasiūlyti drauge su Pirmininku J. Buzeku suderinti savo politinę įtaką ir pakviesti Prezidentą B. Obamą atvykti į Europos Parlamentą ir pasakyti jame kalbą. Jei jis negali, tuomet galbūt galėtų atvykti viceprezidentas Joe Bidenas.

Baigdamas norėčiau pasiūlyti, kad, apsisprendę dėl Europos solidarumo, turėtume įdiegti viešojo sektoriaus makroekonomikos ir finansų informacijos sistemą, – valstybių narių ir Europos Sąjungos lygmeniu, – patvirtintą Audito Rūmų, kad galėtumėme turėti patikimus duomenis Europos Sąjungos lygmeniu.

Pirmininkas. – Buvau pakviestas į Europos Vadovų Tarybos susitikimą pasakyti ižanginės kalbos, kuri paskelbta internete, – be to, galiu jums atsiųsti ją elektroniniu paštu. Tikiuosi, kad į ją bus atsižvelgta; žinoma, aš pristačiau Europos Parlamento poziciją. Tą pačią dieną įvyko diskusijos dėl Graikijos krizės ir kai kuriais kitais klausimais. Apskritai tai buvo Europos Parlamento pozicijos pristatymas. Maždaug 15–20 minučių kalbėjau svarbiausiais klausimais. Galite paskaityti kalbą; atsiųsiu jums ją.

Kalbant apie Jungtines Valstijas, ketinu ten vykti per artimiausias porą savaitių, todėl taip pat būtų galima kalbėti apie jūsų pasiūlymą.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pone pirmininke, Europos Vadovų Tarybos Pirmininke, norėčiau pateikti keturias pastabas.

Pirmoji – dėl jums suteiktų darbo grupės įgaliojimų kontroliuoti deficito perviršio procedūrą ir krizę; negalima apsiriboti šia darbotvarke, nes jei tik ja vadovausitės, nebus tinkamai atsižvelgta į mūsų poreikius.

Šiandien mums reikalingas ekonomikos valdymas. Kol kas niekas nežino, koks jis turėtų būti. Mes jau 10 metų bandome tai sužinoti, tačiau atėjo laikas patikslinti šį klausimą, nes jei mes pernelyg sutelksime dėmesį į krizės valdymą, nukentės pagrindinės diskusijos dėl to, kaip, turėdami bendrą valiutą, galime apgalvotai vykdyti bendrus veiksmus.

Šie apgalvoti bendrieji veiksmai – tai ne tik atsakingumo arba solidarumo klausimas, kaip jūs minėjote; veikiau tai yra su bendra valiuta susijusios pridėtinės vertės klausimas, neapsiribojant tik pinigų sąjunga, kuri taip pat turi būti ekonominė sąjunga, kurioje vienintelės priemonės, kurią iki šiol turėjome – Stabilumo ir augimo pakto, nepakanka, kadangi niekuomet nebuvo augimo pakto, ir šis paktas neleidžia visiškai išnaudoti euro zonos potencialo.

Šis paktas nepadėjo išvengti euro zonos valstybių ekonomikos konkurencinių skirtumų ir jų didėjimo. Nesvarbu, kokią Sutarties pakeitimą pasiūlysite, kokią Stabilumo ir augimo pakto pakeitimą numatysite, šiomis priemonėmis nepavyks išspręsti valstybių ekonomikos konkurencinių skirtumų problemas.

Todėl būtina sukurti naujas priemones; štai kaip turite vertinti šiuos įgaliojimus.

Norėčiau pridurti, jog jau daugelį metų teigiame, kad būtina nustatyti koordinuotus tvarkaraščius, suderinti ekonomikos prognozes ir parengti bendras išvadas nustatant euro zonos valstybių narių ekonomikos strategiją. Šis klausimas turėtų būti svarstomas diskusijose ir pagal šiandien jūsų turimus įgaliojimus.

Kalbant apie Europos Parlamento vaidmenį sprendžiant šiuos reikalus, jums ir savo kolegoms Europos Parlamento nariams siūlyčiau, paisant institucijų sveikos konkurencijos, sudaryti savo protingų asmenų, aukštos kvalifikacijos nepriklausomų ekspertų, grupę, jie galėtų svariai prisidėti prie šių diskusijų, kurios yra labai svarbios euro zonos, todėl ir visos Europos Sąjungos atečiai.

Malcolm Harbour (ECR). – Pone pirmininke, norėčiau pateikti pastabų H. Van Rompuy, kaip vienas pirmininkas kitam.

Būdamas Vidaus rinkos komiteto pirmininkas, pastebėjau, kad tarp visų tikslų aiškiai nėra vieno tikslo – valstybėms narėms baigti kurti vidaus rinką, kuri taptų ekonomikos reformos ir augimo pagrindu.

Keletas teigiamų žodžių pasakyta apie kliūčių šalinimą, tačiau atkreipiu dėmesį, kad pagrindinės geriausios iniciatyvos, apie kurias girdėjome, atsidūrė H. Van Rompuy sąrašo pabaigoje. Šiame komunikate jos visiškai pranyko.

Kodėl neskiriame dėmesio klausimams, kuriuos iš tikrųjų galime spręsti? Mes turime galiojančią taisyklių sistemą. Dirbame, jas įgyvendindami, ir dėl to labai džiaugiuosi. Vis dėlto norėčiau pritarti savo bičiulei P. Berès: kodėl mūsų institucijos negalėtų tarpusavyje konkuruoti? Mano komitetas imasi platesnio masto politinių veiksmų, siekdamas užbaigti kurti vidaus rinką, kurie yra svarbesni negu tai, ką mes girdėjome šiandien arba tai, apie ką informavo Taryba.

Norėčiau pakviesti H. Van Rompuy atvykti susitikti su mūsų komitetu ir atvykus aptarti kai kurias mūsų iniciatyvas. Mes laukiame M. Monti ataskaitos, taip pat bus pateiktas mūsų komiteto pranešimas. Lenktyniaukime, tačiau, dėl Dievo meilės, padarykime tai, ką iš tikrųjų galime, užuot kėlę daugelį neaiškių tikslų, koks man atrodo šis pasiūlymas.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, iš Europos Vadovų Tarybos sprendimų vėl ryškėja, kad Europos Sąjunga yra imperialistinė tarptautinė kapitalo sąjunga. Strategijos „Europa 2020“ patvirtinimas ir „tariamasis“ Bendrijos ekonominės paramos mechanizmas – dvi to paties medalio pusės.

Jos yra naujų griežtų antilaudinių ir nuolatinių priemonių, taikomų dirbantiems bei paprastiems žmonėms 2010, 2011, 2012 m. ir neribotą laiką, sanauja, nekreipiant dėmesio į viešojo sektoriaus išsiskolinimą ir Europos Sąjungos valstybių narių biudžeto deficito lygį. Siekiama panaudoti visas įmanomas priemones darbo kainai mažinti ir išnaudojimo lygiui didinti, šitaip didinant kapitalo pelningumą.

Europos Sąjungos ir jos valstybių narių buržuazinių vyriausybių sprendimais einama šia kryptimi. Priešingos pozicijos Europos Sąjungoje ir tarp Europos Sąjungos ir kitų imperialistinių centrų ir sąjungų, pvz., Tarptautinio valiutos fondo, dar labiau eskaluoja kapitalo, kurio interesams jie atstovauja, konkurenciją.

Darbo klasė ir paprasti žmonės nustato bendrą kovos frontą, nukreiptą prieš vieną ES kapitalo strategiją ir jos valstybių narių buržuazines vyriausybes, kad būtų įvykdyti radikalūs pokyčiai ir patenkinti šiuolaikiniai darbo klasės, paprastų žmonių poreikiai.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pone pirmininke, akivaizdu, kad strategijos „Europa 2020“ tikslus verta svarstyti; bent dauguma jų. Jei Europos reikalavimai kai kurioms valstybėms narėms yra naudingi siekiant tam tikrų vidaus politikos tikslų ir padeda joms imtis būtinų priemonių, dėl to neįkyla jokių problemų. Vis dėlto stulbina, ypač kai tai sako Tarybos pirmininkas, kad eurokratija visiškai arba iš dalies atsisako pripažinti, kad jos generalinis planas ir pati Lisabonos strategija buvo visiškai ir absoliuti klaida – gryna retorika – ir kad iš tiesų nėra nieko, kas leistų teigti, jog šį kartą bus kitaip. Atvirkščiai, mes girdime raginimus žengti į priekį, tarp jų – raginimus steigti Europos valiutos fondą ir reikalavimus kurti dar labiau federalinę Europą. Nemanau, kad turėtume žengti šiuo keliu; atvirkščiai. Leiskite man skeptiškai vertinti kalbas, kad visa Europos politika turi būti dar labiau sutelkta eurokratų rankose, kurie iki šiol pasidarbavo tiek, kad prireiks nemažai laiko tam pakeisti.

Norėčiau paprašyti Europos Vadovų Tarybos Pirmininką rodyti daugiau pagarbos flamandų kalbai negu iki šiol.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, iš pinigų sąjungos nebūtinai išplaukia ekonominė sąjunga. Vis dėlto ekonominė sąjunga leistų įveikti skirtingas politines pažiūras ir politinį susiskaldymą.

Šiuo atveju, kalbant apie sprendimą dėl Graikijos dalyvaujant Tarptautiniam valiutos fondui, žinoma, Graikijos vyriausybė tam pritarė, tačiau dėl to kyla klausimų. Tam tikra prasme tai yra signalas, kad Europos Sąjunga negali savarankiškai spręsti ne Graikijos klausimą, bet kitus panašius klausimus, kurie iškiltų ateityje.

Pone Tarybos pirmininke, žinoma, sutinku su jumis, kad esama ir moralinės krizės požymių, dėl to nėra abejonių. Pasaulinė ekonomikos krizė atskleidė vertybių krizę. Europos Sąjunga čia turėtų imtis atitinkamų veiksmų. Europos Komisija ir Europos Vadovų Taryba turėtų siekti priimti bendresnio pobūdžio sprendimus, kad tas pats nepasikartotų ateityje.

Žinoma, Tarybos išvados dėl skurdo, socialinio solidarumo, žinių visuomenės, mokslinių tyrimų, mokymo ir kovos su klimato kaita yra labai reikšmingos. Vis dėlto, ypač mokslinių tyrimų ir konkurencingumo srityje, padėtų turime vertinti atsižvelgdami į 2000 m. priimtus sprendimus ir Europos Sąjungos nesėkmę įgyvendinant Lisabonos gaires, nes valstybėms narėms nepavyko įgyvendinti šios politikos. Tuo pat metu kitoje Atlanto pusėje ir Kinijoje bei Japonijoje mokslinių tyrimų ir žinių bei informacinės visuomenės klausimai vis sparčiau tampa svarbiausi.

Viena vertus, manau, žengėme žingsnį į priekį. Vis dėlto specializuotos grupės išvados padėtų mums priimti lemiamus, galutinius ir grynai Europos lygmens sprendimus, ir tai yra vienintelis kelias žengti į priekį bei veiksmingai kovoti su bet kokia būsima nauja tarptautine krize.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Pirmininke H. Van Rompuy, neturėtumėte nustebti, kad aš ir visa mano frakcija esame labai nusivylę Europos Vadovų Tarybos susitikimo rezultatais. Prieš kurį laiką atsakydamas mums teigėte, jog Taryba yra įsitikinusi, kad Komisijos pasiūlymas bus suderintas ekonominiu, ekologiniu ir socialiniu požiūriu, tačiau rezultatai rodo, kad šios pusiausvyros neabejotinai trūksta. Iš tikrųjų pasiekėte rezultatų darbo rinkos ir mokslinių tyrimų ir plėtros srityse. Jūs buvote prieš *status quo* klimato politikoje. Strategijos „Europa 2020“ tikslai šiam Parlamentui ir įvairioms Europos institucijoms jau seniai žinomi. Bent man atrodo, – ir dėl to iš tikrųjų turėtų būti gėda, – jūs nenustatėte su skurdu susijusių tikslų, remdamiesi klaidingu įsitikinimu, kad šį klausimą reikėtų dar svarstyti. Jūs linkstate užglaistyti nesutarimus, kurie neabejotinai lydėjo šio socialinio tikslo svarstymą Taryboje. Manau, kad dėl to tenka labiausiai apgailestauti, ir tai tikrai yra smūgis 80 milijonų skurdžiausiai gyvenančių Europos Sąjungos piliečių.

Jūsų garbei derėtų pasakyti, kad savo vaidmenį jūs visuomet atlikote kukliai, tačiau drąsiai. Kukliai, nes eidamas Europos Vadovų Tarybos Pirmininko pareigas niekuomet nebuvote arogantiškas, ir drąsiai, nes teigiate, jog sieksite nustatyti ilgalaikę strategiją artimiausiais metais ją įgyvendinti. Strategija „Europa 2020“ ir jos tikslai, kurių būtų galima siekti visose tose srityse, neabejotinai taps išbandymu jums. Birželio mėn. jūsų laukia egzaminas. Mes jus remiame, tačiau į šią strategiją būtina įtraukti su skurdu susijusius aiškius tikslus.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, pone H. Van Rompuy, pateiksiu dvi išankstines pastabas. Pirmiausia, kaip EP narys, atstovaujantis Austrijai, norėčiau nuoširdžiai padėkoti už apsilankymą Austrijoje per pastarąsias porą dienų ir, be to, susitikimą su šalies parlamentarais, kurie jau turėjo galimybę svarstyti šį projektą. Antra, norėčiau perduoti H. Reulio atsiprašymą. Dabar turėjo jis kalbėti, tačiau jo laukia darbas komitete, nes vienu metu mes turime atlikti keletą užduočių.

Dėl šiandienos diskusijos pirmiausia norėčiau Tarybai pasakyti – taip, šioje Taryboje pasiekta, kad būtų priimtas sprendimas. Tačiau valstybių ir vyriausybių vadovams pritrūko drąsos priimti grynai Europos lygmens sprendimą. Panašus sprendimas leistų išvengti TVF įsikišimo. Kalbant apie pinigus, kriterijai yra aiškūs. Vis dėlto mes – Europa – turime patys imtis veiksmų Europos Sąjungai susidūrus su sunkumais. Mūsų sprendimai turi būti Europos lygmens.

Antroji mano pastaba yra susijusi su strategija „Europa 2020“. Strategija „Europa 2020“ savaime nėra tikslas. Tai turi būti priemonė siekti mūsų tikslų, tarp jų – įveikti ekonomikos ir finansų krizės padarinius. Šioje strategijoje „Europa 2020“ nėra numatyta projektų, aiškių priemonių ir šiuo metu – politinės valios įgyvendinti šiuos tikslus.

Trečioji mano pastaba, pone H. Van Rompuy, yra ta, kad Lisabonos sutarties nepakanka, ir reikalingas stipresnis tarpvyriausybinių bendradarbiavimas. Vis dėlto nenorėtume tarpvyriausybinio bendradarbiavimo, kuris suktųsi tik aplink Prezidentą N. Sarkozy ir Kanclerę A. Merkel, nedalyvaujant Europos Parlamentui arba piliečiams. To, ką pasiekėme Lisabonos sutartimi, neturi būti nepaisoma, ypač sprendžiant ateities klausimus.

Pirmininkas. – Be abejo, Othmar Karas atstovauja Austrijai, tačiau jis kalbėjo Herberto Reulio vardu.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Europos Vadovų Tarybos Pirmininke, noriu pasakyti du dalykus: kai kurie mūsų veiklos aspektai kelia rūpesčių, o kitiems reikalingas paskatinimas dėl to darbo, kuris laukia mūsų ateityje.

Rūpesčių, susijusių su nepakankama reakcija ir su tuo, kad jos mastas nebus tikrai europinis; rūpesčių dėl Tarptautinio valiutos fondo dalyvavimo ir pagalbos teikiant dvišales paskolas.

Rūpesčių dėl to, kad atsakas nėra pakankamai veiksmingas ir, padidėjus Graikijos išsiskolinimams, jo poveikis trumpalaikis. Taip pat rūpesčių dėl esminių problemų, kurias čia, Parlamente, nurodėme, nesuvokimo.

Be to, Graikijos problema yra visos euro zonos, o žvelgiant plačiau – ir Europos Sąjungos problema: deficitas, taigi ir skola, padidėjo dėl to, kad finansiniai gelbėjimo planai kainavo nepaprastai brangiai. Todėl griežtos priemonės neturėtų pakenkti investicijoms, kurios būtinos ekonomikai atsigauti arba esminėms reformoms finansuoti.

Štai kodėl antrajam aspektui reikalingas paskatinimas: esminės reformos turėtų būti suderintos su strategija, kurios reikšmė europiečių akyse neturėtų mažėti. Todėl būtina daugiau dėmesio skirti Europos modeliui, kuris mums toks svarbus, atnaujinimui: taip švietimui ir žinių visuomenei. Tačiau jis svarbus ir išipareigojimui siekti kokybiško ir, svarbiausia, visuotinio užimtumo, dėl kurio geriau pasirengtume ateities uždaviniais, taip pat ir kovoti su skurdu.

Štai kodėl kreipiuosi į jus, pone Europos Vadovų Tarybos Pirmininke, kad įpareigotumėte Tarybą ir Komisiją sukurti plataus užmojo strategiją „Europa 2020“ – ją priimant turėtų dalyvauti ir šis Parlamentas – ir prisiimtumėte atsakomybę už jos vykdymą, nes bet kuriuo atveju Parlamentas turėtų vykdyti išipareigojimus Europos visuomenei, kuriai atstovauja.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pone pirmininke, mes negalime numatyti krizių ir užkirsti kelio dar vienai įvykti ateityje. Čia mes esame ne vieni, jei mus tai nors kiek paguodžia. Vis dėlto turėtume būti nubauti ir išmokyti krizės suteiktas pamokas bei panaudoti visas jos atveriamas galimybes. Todėl mes – Europos Parlamentas, Europos Komisija ir Taryba – neturime kito pasirinkimo, kaip tik dirbti išvien ir paversti šias pamokas piliečiams reikalingomis išmintingomis, apgalvotomis ir tikrai europinėmis politikos priemonėmis.

Esu įsitikinusi, kad negalime leisti sau prabangos delsti ir privalome nuolat skubėti. Esama didelės rizikos, kad finansų ir realios ekonomikos krizė virstų viešojo sektoriaus išsiskolinimų krize. Štai kodėl šiandien nėra nieko svarbiau, kaip rasti naują ekonomikos, socialinės ir politinės energijos šaltinį, kuris leistų pradėti tvarų augimą. Naujoji Sutartis aiškiai parodo, iš kur turėtų kilti ši energija: Europa – tai daugiau negu Europos institucijos ir nacionalinės vyriausybės. Jos užduotys yra bendrai paskirstytos įvairiais Europos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos valdymo lygmenimis, ir manau, kad Europos energiją galime sustiprinti remdamiesi jos skirtingo lygmens valdymo sistema, kuri suteiktų galimybę kurti strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo mechanizmus.

Europos valdymo regioninis ir vietos lygmenys labai svarbūs Europos ateities kūrėjams. Jie ne tik leidžia panaudoti vis daugiau turimų politikos priemonių, bet ir visų Europai reikalingų partnerių – verslo, akademinės bendruomenės ir pilietinės visuomenės – entuziazmą. Jie taip pat gali paversti bendruosius Europos tikslus savo pačių teritoriniu augimu ir darbo vietų kūrimo strategijomis.

Europa galės vykdyti savo užduotis tik jei mes iš tikrųjų suprasime, kaip Europos uždaviniai ir atsakomybė turi būti tinkamai pasidalyti Europos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos valdymo lygmenimis. Europos vietos ir regionų dalyvavimas siekiant bendrųjų Europos tikslų, numatytų strategijoje „Europa 2020“, didina Europos potencialą ir mūsų augimo galimybes.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pone pirmininke, prieš porą savaitių valstybių arba vyriausybių vadovai nusprendė sukurti naują Europos solidarumo mechanizmą, skirtą padėti valstybėms narėms, susiduriančioms su rimtais ekonomikos sunkumais, pvz., Graikijai, ir apsaugoti euro zonos stabilumą. Tai, be abejo, rimtas sprendimas, kuris, kaip vylėmės ir vis dar viliamės, užbaigtų susiskaldymą ir pastaruoju metu Europos Sąjungoje vyravusią kakofoniją, turėjusią skausmingų padarinių Graikijos skolinimosi sąnaudoms ir visos euro zonos stabilumui ir sanglaudai, ką mes visi žinome.

Vis dėlto svarbi ne tiek nenuneigiama politinė šio sprendimo reikšmė, bet ir tai, kad per pastarąsias 24 valandas toliau vyko – ir net sustiprėjo – spekuliaciniai išpuoliai, kuriuos paskatino tam tikras dviprasmiškumas, siejamas su paramos mechanizmu, – kurį, pone Tarybos Pirmininke, reikėtų kiek galima skubiau pašalinti, – ir nežinomos kilmės ir paskirties gandai, kurių buvo pačių įvairiausių, naujausias iš jų, neseniai pasklidęs Graikijoje, – kad esama raginimų peržiūrėti kovo 25 d. susitarimą.

Kaip jūs žinote, Graikijos vyriausybė paneigė šiuos gandus. Vis dėlto turėtumėte taip pat aiškiai ir kategoriškai čia, šiame Parlamente, pasakyti, ar per pastarąsias dvi savaites Graikija kėlė kovo 25 d. susitarimo persvarstymo klausimą. Jūs taip pat turite turėti valios ir stiprybės pareikalauti iš valstybių arba vyriausybių vadovų, kuriems tenka svarbiausias vaidmuo ir galutinis žodis rengiant galutinį susitarimą, laikytis jo raidės ir dvasios, o ne teikti netinkamus pareiškimus dėl skolinimosi palūkanų Graikijai, jei ji to paprašytų – to ji nedarė ir neketina daryti – paramos mechanizmui aktyvuoti.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pateikti porą pastabų klausimais, kurie buvo sprendžiami Europos Vadovų Taryboje: dėl strategijos „ES 2020“ ir finansų rinkų reguliavimo.

Kalbant apie strategiją „Europa 2020“, mes visi jau kurį laiką teigėme, jog viena iš priežasčių, nulėmusių sąlyginę Lisabonos strategijos nesėkmę, ta, kad nėra pakankamai priemonių, įpareigojančių valstybes nares laikytis savo įsipareigojimų. Dabar Komisija ir Europos Vadovų Taryba mums ir vėl teikia panašų pasiūlymą: tai yra silpnas susitarimas, kuriame remiamasi Sutarties 121 ir 136 straipsniais.

Ispanijos pirmininkavimo pradžioje Tarybos Pirmininkas teigė, kad tai jam buvo žinoma, bet jis norėjo daugiau: norėjo sustiprinti ekonomikos valdymą. Dabar, pone Europos Vadovų Tarybos Pirmininke, aš jūsų klausiu: „Kur dingo meilingas galantiškumas? Malonūs pažadai ir priesaikos?“ Kodėl jų nebegirdėti?

Kalbant apie finansinį reguliavimą turiu vieną blogą žinią ir dvi geras. Bloga žinia ta, kad Taryba nusprendė atidėti alternatyvių investicinių fondų – dar vadinamų kazino kapitalizmu – reguliavimą, kai kaip tik šie fondai yra iš dalies atsakingi už spekuliacijas Graikijos ekonomika.

Pirmoji gera žinia yra ta, kad strategijoje „Europa 2020“ kalbama apie finansų įstaigų įpareigojimus skirti lėšų susimokėti už „sudaužytas lėkštes“, arba, kaip pasakytų Prezidentas B. Obama, paprastiems amerikiečiams padengti Volstryto vertėivų išlaidas. Antroji gera žinia ta, kad Taryba pirmą kartą nurodė sisteminės institucijas, kurioms ji norėtų skirti ypatingą dėmesį.

Šie du dalykai įtraukti į šiuo metu Parlamento svarstomus pranešimus. Susitarime, kurį Taryba pasiekė gruodžio mėn., to nėra. Norėčiau sužinoti, ar Taryba vėl svarstys šiuos du klausimus, kuriais mums neabejotinai bus sudarytos sąlygos dirbti daug veiksmingiau. Patikėkite, pone Pirmininke, tikrai norėčiau dirbti su Taryba, kuriai pirmininkausite.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Norėčiau pateikti dvi pastabas. Pirmoji iš esmės gali pasirodyti techninio pobūdžio, tačiau iš tikrųjų reiškia šiek tiek daugiau, o antroji yra susijusi su pačia klausimo esme. Iš apžvalgos matyti, kad užimtumo direktyvos – tai sudedamoji strategijos „Europa 2020“, kurią Taryba ketina patvirtinti birželio mėn., dalis. Tačiau man tai atrodo visiškai neįmanoma, nes mes net nesame gavę teksto projekto. Buvo žadėta, kad iki balandžio mėn. pabaigos jis bus parengtas. Net ir labai stengdamasis Parlamentas įstengtų pateikti savo nuomonę ne anksčiau kaip rugsėjo mėn. Argi įmanoma patvirtinti birželio mėn.? Arba – kitas klausimas – kaip šiuo atveju bus atsižvelgta į Parlamento poziciją? Taigi, nors mes esame pasirengę bendradarbiauti ir norėtume dirbti drauge, kad tai įvyktų, būtina taip pat atsižvelgti į Parlamento taisykles.

Kalbant apie svarbiausias dalis, galima pasidžiaugti, kad Taryba norėtų paskelbti direktyvas dėl užimtumo ir ekonomikos labiau susiedama jas tarpusavyje, tačiau, kaip minėjau, kad tai įvyktų, mes turėtume pradėti dirbti su Taryba. Bet kuriuo atveju šios idėjos šiuo metu yra pernelyg bendro pobūdžio. 75 proc. užimtumas – pakankamai gerai, kaip ir tikslai „20/20/20“, kalbant apie klimato kaitą, ir 10 proc. bei 40 proc. – švietimo srityje, tačiau kaip, su kuo ir nuo ko turėtų būti pradėta siekti šių tikslų ir ką galima pasakyti apie priežiūrą, kas atsitiks, jei šie tikslai nebus įgyvendinti arba bus įgyvendinti tik popieriuje, kitaip tariant, jei nebus pateikti tikslūs skaičiai? Mes tai patyrėme įgyvendindami Lisabonos strategiją.

Galiausiai norėčiau išreikšti pasitenkinimą, kad sanglaudos politika bus pagaliau išskirta kaip svarbi su strategija „Europa 2020“ susijusi sritis. Tačiau šiuo požiūriu turiu vieną pasiūlymą: bet kuriuo atveju būtina nustatyti kiekybinius tikslus – kaip nurodyta dėl kovos su skurdu – ir tam tikrą rodiklį, kuris tuo atžvilgiu suteiktų mums galimybę stebėti pažangą arba atsilikimą.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, norėčiau tiek daug pasakyti šiuo klausimu, tačiau neturiu pakankamai laiko. Todėl kalbėsiu apie moralinę krizę.

H. Van Rompuy teigė, kad Taryboje buvo svarstoma moralinė krizė, tačiau išsamiau to nepaaiškino; todėl norėčiau, kad jis tai padarytų.

Pavyzdžiui, mano valstybėje bankai *Anglo-Irish Bank* ir *Irish Nationwide* nuolat žaidė finansinį stalo tenisą, kad auditoriai negalėtų nustatyti tikrosios jų finansų padėties. Kas atsitiko? *Irish Nationwide* pagrindinis vykdomasis direktorius išvyko į vakarus su milijonais kišenėje, o mokesčių mokėtojų atlyginimai buvo drastiškai sumažinti. Prieš dvi savaites *Anglo-Irish Bank* administracijai atlyginimai buvo padidinti, o mokesčių mokėtojai artimiausiais metais banko nuostoliams padengti turėtų sumokėti ne mažiau kaip 40 mlrd. EUR.

Jei žmonės, kurie daro tokius blogus darbus, nebus kontroliuojami, – asmeniškai ir institucijų, – istorija ne tik kartosis, pone H. Van Rompuy, bet kartosis lygiai tokiu pačiu būdu, kaip ir pirmą kartą.

(GA) Norėčiau, kad ką nors pasakytumėte apie šią krizę.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, daugelis žmonių teigia, kad pagal šiuos įvykius ateityje galiausiai bus vertinama ne Graikija, ne euro zona, o pati Europos Sąjunga.

Po to, kai kovo mėn. Taryba priėmė sprendimą, nė vienai Europos šaliai bankrotas negresia. Tačiau pritariu savo kolegoms Parlamento nariams, pasiūliusiems taikyti labiau standartines institucines priemones, kuriomis būtų siekiama ne tik priimti sprendimus dėl valstybių bankroto arba jo išvengti, bet ir apsaugoti valstybes nares nuo atsiktikinių krizių padarinių.

Graikija neprašo pagalbos, ji imasi priemonių: deficitas sumažintas 4 proc. griežtomis priemonėmis, kurias Graikijos žmonės stengiasi narsiai pakelti, nes jie nori visiems laikams pakeisti Graikijos padėtį. Iki gegužės mėn. Graikijos parlamentas turėtų patvirtinti radikalius pokyčius mokesčių, draudimo ir darbo rinkos srityse.

Neturėtume stebėtis, jeigu Graikija iš šios krizės pakils stipresnė ir atsikračiusi praeities skolų. Tačiau kas žino, kokia kova laukia Europos?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Deja, daugelis iš mūsų dar nesuvokė, kad virš Europos sklando nauja šmėkla, būtent populizmo. Mes pamirštame, kad būdamas viena iš politinio valdymo formų jis gali būti viena iš moralinės krizės, apie kurią visi kalbame, priežasčių, sukėlusią ekonomikos krizę. Tačiau tai pasakyta apie mus visus ir politines partijas, kurioms priklausome.

Pone Pirmininke H. Van Rompuy, jūs daug kalbėjote apie biudžeto drausmę. Patirtis rodo, kad turėti pernelyg daug taisyklių gali būti taip pat blogai, kaip ir turėti pernelyg mažai taisyklių. Manau, kad mes turėtume būti daug lankstesni ir persvarstyti Stabilumo paktą, nes neturime Europos modelio ateities vizijos. Jame neatsižvelgiama į tikrovę ir susiklosčiusią demografinę padėtį, apie kurią darbotvarkėje „ES 2020“ net neužsimenama. Manau, kad šis klausimas turėtų priversti mus susimąstyti, nes mes negalime leisti, kad tai pakenktų naujam Europos socialiniam modeliui, kaip nutiko Lisabonos darbotvarkai. Antroji nesėkmė būtų didelis smūgis Europos Sąjungos sanglaudai ir įtraukčiai.

David Campbell Bannerman (EFD). – Pone pirmininke, nors ne itin gerai kalbu prancūziškai, – *pardonnez-moi*, – tačiau suprantu, kad prancūziškas žodis *gouvernement* angliškai yra *government* [vyriausybė]. Manau, kad tai labai lengva suprasti. Tačiau atrodo, kad tai sunku Jungtinės Karalystės leiboristinei vyriausybei arba Pirmininkui H. Van Rompuy. Jie, atrodo, linkę manyti, kad tai reiškia valdymą, kuris apibrėžiamas kaip veiksmas arba tam tikras valdymo būdas.

Tai dar keisčiau, nes iš tikrųjų ES Tarybos susitarimas gerinti ES ekonomikos *gouvernement* apima valstybės tvarkymo ir valdymo reikalus. Taigi, Taryba suteikė ES dar daugiau galių, tarp jų ir galią reguliuoti JK ekonomiką, ir tai šiandien kelia didžiausią rūpestį britams.

Kada žmonėms bus pasakyta tiesa? Mes siekiame sukurti ES supervalstybę, ir Jungtinė Karalystė turės mokėti, kad būtų gelbėjamos euro zonos šalys, – net jei ji pati – laimė – nėra euro zonos narė.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, strategijoje „Europa 2020“ keliami plataus užmojo tikslai ir nurodomi konkretūs skaičiai. Be to, kad šie tikslai – pavyzdžiui, mokslinių tyrimų ir plėtros srityje, – net pagal Lisabonos strategiją toli gražu nebuvo įvykdyti, būtina kelti klausimą, kokia yra daugelio iš tų tikslų prasmė. Pavyzdžiui, strategija „Europa 2020“, siekiama gerokai padidinti akademinį išsilavinimą turinčių darbuotojų skaičių. Aišku, mums labai reikalingi aukštos kvalifikacijos žmogiškieji ištekliai, tačiau ekspertai įspėja, kad pirmiausia mums reikia gerai parengtų specialistų, o ne daugybės universitetų absolventų, kurie paskui sunkiai randa darbą arba gali susirasti tik jų išsilavinimo neatitinkantį darbą.

Nustatant tikslus, esama labai didelių prieštaravimų. Viena vertus, biudžetas turi būti konsoliduotas, kita vertus, reikalingos didžiulės investicijos. Bus įdomu stebėti, kaip, siekiant tam tikro suderinimo, šis klausimas bus sprendžiamas.

Kalbant apie regionus, tyrimai aiškiai parodė, kad Lisabonos sutartis ir Lisabonos strategija patyrė sėkmę ten, kur sistemingai dalyvavo regionai ir nebuvo laikomasi centralizuoto požiūrio. Į šį aspektą taip pat bus svarbu atkreipti dėmesį įgyvendinant strategiją „Europa 2020“.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pone pirmininke, du klausimai: pirmiausia dėl atskaitomybės, kuri yra itin svarbi vertinant padėtį Graikijoje. Komisija turėtų patikslinti informacijos mainų su Graikija klausimą. Komisija turėtų išsamiai informuoti Parlamentą apie makroekonomikos duomenis, gaunamus iš Graikijos, ir apie taikytą metodiką bei tikslų laiką, kada Komisijai buvo pateikti tam tikros rūšies informacija arba statistiniai duomenys. Komisija turėtų aiškiai nustatyti, kuo skiriasi institucinė ir asmeninė atsakomybė. Kąžkas yra atsakingas ir turi būti atsakingas. Tai yra ne paramos Graikijai, o visiškai kitoks klausimas.

Antra, kaip pripažįsta Graikijos Ministras Pirmininkas ir ypač pabrėžiama visuomenės nuomonėje, 2009 m. užfiksuotoje Eurobarometro, pagrindinis veiksnys, lėmęs Graikijos ekonomikos padėtį, buvo korupcija. Dabar Komisija privalo nustatyti antikorupcinę politiką visoms valstybėms narėms ir sukurti mechanizmą, kuriuo būtų siekiama išvengti korupcijos ir su ja kovoti – dar kartą, visose valstybėse narėse.

Maroš Šefčovič, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti garbingiesiems Parlamento nariams už jų kalbas, klausimus ir pasiūlymus. Norėčiau telegramos stiliumi atsakyti į kai kuriuos iš jų.

Sutinku su tais EP nariais, kurie ragina laikytis taisyklių. Esu tikras, kad jei mes būtume labiau jų laikėsi, nebūtume patekę į tokią padėtį. Mes labai daug dirbome, kol nustatėme taisykles, todėl turėdami jas, privalome jų laikytis. Komisija padarys viską, kas įmanoma, siekdama geresnio jų įgyvendinimo ateityje.

Kalbant apie darbo pasidalijimą, – ką pagal strategiją „Europa 2020“ turėtų daryti Komisija, o ką – valstybės narės, – mes dabar turime gana išsamų lygmens, kuriuo turėtų veikti ES, ir lygmens, kuriuo turėtų veikti valstybės narės, apibūdinimą. Paaiškinsime tai išsamiau, kai bus pateiktas konkretus pasiūlymas, kaip įgyvendinti ir vykdyti pavyzdinius projektus. Paaiškinimai bus labai išsamūs. Bus apibūdinta kiekviena priemonė. Galiu jus užtikrinti, kad svarbiausias Komisijos tikslas – įgyvendinti šią itin svarbią strategiją.

Dalis to, žinoma, susijusi su nereikalingų kliūčių pašalinimu ir geresniu bendrosios rinkos potencialo bei geresniu ir veiksmingesniu Europos išteklių naudojimu. Mes tai darysime Komisijoje, tačiau kartu tikimės ir valstybių narių įnašo, nes joms geriau matyti, kaip reikėtų geriau panaudoti bendrąją rinką ir kur tebėra kliūčių, kurias turėtume pašalinti.

Kalbant apie ekonomikos valdymą ir geresnį ekonomikos koordinavimą, mes ketiname visiškai pasinaudoti Lisabonos sutarties nuostatomis ir šį pavasarį pateiksime pirminius pasiūlymus šioje srityje.

Kalbant apie valdymą ir strategiją „Europa 2020“, mes ieškome tinkamos pusiausvyros, kaip teigiamai motyvuoti valstybes nares ir kartu pareikalauti iš jų didesnių, labiau sutelktų pastangų. Manome, kad šį kartą pasirinkome tinkamą būdą, ir kad įgyvendinta bus geriau negu anksčiau. Mes, žinoma, dirbsime drauge su Parlamentu, tobulindami stebėjimą ir vertinimus, todėl turėsime puikią galimybę išsamiai tai apsvarstyti.

Kalbant apie transatlantinį bendradarbiavimą, Komisija įsipareigojusi toliau remti Transatlantinės ekonomikos tarybą ir jos darbą. Kartu esame įsipareigoję tęsti Dohos derybų raundą, nes manome, kad jį užbaigus būtų suteiktą naujų geresnės pasaulio prekybos ir geresnės padėties besivystančiose šalyse galimybių.

Daugelis narių kalbėjo apie Graikiją. Čia dar kartą norėčiau pabrėžti, kad mes sukūrėme euro zonos mechanizmą – su TVF, tačiau tai tebėra euro zonos mechanizmas, ir būtina tai pabrėžti. Tai buvo geriausias įmanomas mūsų sprendimas šiomis sudėtingiausiomis aplinkybėmis.

Dėl kito argumento, kurį girdėjau, esą strategija „Europa 2020“ pernelyg persmelkta *dirigisme*, negalėčiau sutikti. Mes stengiamės rasti būdų mobilizuoti ir suaktyvinti įvairius lygmenis, kuriuose galėtume parengti veiksmingiausias priemones ir užtikrinti geriausią įmanomą įvykių eigą. Mes norėtume, kad įvairaus lygmens priemonės tinkamai papildytų vienos kitas.

Kalbant apie MVĮ, strategijos pagrindą, ir tai, ką iš jų girdime, MVĮ prašo sudaryti vienodas veiklos sąlygas visoje Europoje ir sumažinti administracinę naštą. Būtent to mes ir siekiame.

Kalbant apie žemės ūkį, strategijoje „Europa 2020“ jis buvo paminėtas iš pat pradžių, tačiau neturėtume į strategiją „Europa 2020“ žiūrėti kaip į išsamų sąrašą, ką turėtume daryti ateityje, arba išsamų sąrašą, kaip turėtume traktuoti žemės ūkį ateityje.

Visai netrukus turėtų įvykti labai svarbios diskusijos dėl biudžeto persvarstymo, ir tai būtų tinkama proga išsamiau aptarti ne tik žemės ūkio, bet ir kitų politikos sričių ateitį.

Pirmininkas. – Mums šios diskusijos labai svarbios, todėl privalome čia būti ir jas tęsti.

Herman Van Rompuy, *Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas.* – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbėsiu trumpai, tęsdamas tai, apie ką kalbėjo Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas. Norėčiau pabrėžti tik keletą klausimų.

Pirmiausia, garsusis mechanizmas, taikytas Graikijos krizės atveju, kurio, deja, prireikė per keletą pastarųjų savaitių ir mėnesių. Daugelis iš jūsų reikalauja daugiau Europos. Tai svarus argumentas, tačiau mes turime dirbti vadovaudamiesi Lisabonos sutartimi. Lisabonos sutartis yra labai aiški. Joje nėra straipsnių dėl vadinamųjų finansinių subsidijų. Tokia padėtis joje nenumatyta.

Todėl turime rasti kokią nors išeitį. Reikalaudami, kad Graikijos vyriausybė prisiimtų atsakomybę, – ji tai padarė ir ėmėsi tam tikrų priemonių, – mes turime sukurti finansinės pagalbos mechanizmą, kurį taikant būtų paisoma Lisabonos sutarties formos ir turinio. Štai kodėl Europos Komisija pasiūlė dvišalį paskolų mechanizmą, valdomą Komisijos. Štai kodėl dauguma valstybių narių, tarp jų Nyderlandų Parlamentas, reikalavo, kad įsikištų Tarptautinis valiutos fondas.

To pareikalavo ne viena ar dvi vyriausybės; to pareikalavo daugiau valstybių. Kodėl? Kadangi jos pastaruoju metu mokėjo pinigų Tarptautiniam valiutos fondui, kad jis galėtų vykdyti savo užduotį – laiku suteikti finansinę paramą. Iš tikrųjų Europa labai svariai prie jos prisidėjo.

Būdamas Belgijos Ministru Pirmininku, savo šalies vardu aš prisidėjau maždaug 5 mlrd. EUR, todėl kai kurios narės – jų parlamentai ir vyriausybės – kėlė klausimą, kodėl jos negali pasinaudoti tais finansiniais ištekliais, suteiktais Tarptautiniam valiutos fondui siekiant padėti Europos šaliai, kai Europos šalys jam jau padėjo.

Todėl mainais reikėjo rasti kažką kita, kažką kūrybiška, kuo būtų atsižvelgiama į Sutartį. Tiems, kuriems norėtųsi daugiau Europos, pirmiausia reikėtų daugiau dirbti – pakartosiu – vadovaujantis Lisabonos sutarties turiniu. Mechanizmas, žinoma, yra kompromisinis, tokį mechanizmą reikėjo sukurti, nes kiti mechanizmai Lisabonos sutartyje nėra numatyti.

Ponios ir ponai, Graikijos vyriausybė neprašė persvarstyti dviejų savaitių senumo susitarimo; ji to tikrai neprašė. Be to, vakar Graikijos finansų ministras tai labai aiškiai patvirtino. Jis nepaprašė, dar kartą kartoju, suteikti finansinės paramos. Jis tikisi, kad kai bus matyti jo pastangų rezultatai, palūkanų skirtumai sumažės.

Todėl visokie pareiškimai ir visokios paskalos daro didelę žalą Graikijos mokesčių mokėtojams, nes tai ne tik nepadeda, bet ir dar labiau apsunkina padėti visų, kurie turi vykdyti daug priemonių, nes šių priemonių jų šalyje imtasi pavėluotai.

Dėl ekonominio valdymo – apie tai kalbėjo M. Šeščovič; kalbėjime labai aiškiai, Europos Vadovų Tarybos kompetencija nustatyti Sutarties 15 straipsnyje. Jame nustatytos gairės ir pagrindinės politikos rekomendacijos, kurių reikia laikytis, tačiau tai nėra vykdomosios arba teisėkūros galios. Todėl tai tikrai nėra vyriausybės konstitucine to žodžio prasme. Vis dėlto ji koordinuoja, stebi, suteikia tam tikrą postūmį ir, kaip aiškiai nurodyta Sutartyje, teikia rekomendacijas. Tai – politinio pobūdžio ekonomikos valdymas, tačiau tikrai neturėtų būti suprantamas konstitucine to žodžio prasme.

Mūsų laukia daug darbų. Kai kurie žmonės manęs klausė: ar buvo taikytos arba numatytos bausmės dėl to, kad nesilaikoma tam tikrų ekonomikos – arba su užimtumu susijusių – direktyvų? Na, tokiais atvejais būtina keisti Sutartį, ji turi būti iš dalies pakeista. Bausmės galima taikyti tik tada, kai jos numatytos pagal Sutartį. Sutartyje tai nenumatyta. Ar mes turėtume tai svarstyti specialios paskirties grupėje? Jei kas nors norėtų pateikti pasiūlymų, jie bus svarstomi, tačiau bausmės negali būti taikomos, jei jos prieštarauja Lisabonos sutarčiai.

Kalbant apie laisvosios prekybos erdvę tarp Jungtinių Valstijų, Europos ir kitų atitinkamų šalių, šiuo metu, manau, svarbiausia atlikti darbą, kurį pradėjo P. Lamy ir kiti, t. y. sėkmingai užbaigti Dohos derybų raundą. Manau, kad tai yra svarbiausias prioritetas. Jis įspėjo apie pavojų, ir visiškai teisingai. Neabejotinai pavyko išvengti didesnio protekcionistinio judėjimo Europoje. Mes to išvengėme, tačiau turime dirbti daugiau, žengti toliau.

Iš tikrųjų labai dideli uždaviniai mūsų laukia trijose srityse. Iškeltas uždavinys, susijęs su klimato kaita, dėl kurio priimtas Kopenhagos susitarimas, tačiau pažadų mažinti išmetamo CO₂ kiekį nepakanka tikslams,

kurie nustatyti Kopenhagos susitarime, pasiekti – kitaip tariant, pasiekti tikslą, kad temperatūra daugiau negu dviem laipsniais neviršytų ikipramoninio laikotarpio temperatūros.

Be uždavinių, susijusių su klimato kaita, susiduriama su tarptautinės prekybos uždaviniais ir tarptautinių finansų reguliavimo uždaviniais; kai kurie iš jūsų teisingai apie tai kalbėjo. Todėl mūsų tarptautinė darbotvarkė yra ypač svarbi, ir Europa turi atlikti labai svarbų vaidmenį G20 ir kitose institucijose, kad būtų pasiekta pažanga tarptautiniu ir pasauliniu lygmeniu.

Kodėl tarp penkių tikslų nenurodžius vidaus rinkos? Iš tikrųjų, vidaus rinka yra priemonė ir turėtų būti reguliuojama siekiant daugelio iš šių tikslų. Mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje bei kitose srityse turėtume išnaudoti visus vidaus rinkos išteklius. Mes turėtume jas toliau plėtoti, tačiau tai nėra tikslas savaime. Tai yra priemonė, tačiau svarbi priemonė. Mes nekantriai laukiame profesoriaus M. Monti'o pasiūlymų, kaip reikėtų tobulinti vidaus rinką, tačiau tai labai svarbus vertingas dalykas. Taip, kaip yra bendra valiuta, yra ir bendroji rinka. Būtina ją plėtoti siekiant toliau didinti augimą ir užimtumą.

Jūs klausėte: „Kokią visa tai turi prasmę?“ Visų pirma prasmė tokia, kad turime užtikrinti pakankamą ekonomikos augimą, kad galėtume tinkamai finansuoti savo socialinį modelį, taip pat stiprinti Europos Sąjungą, kuri siekia vaidinti tam tikrą vaidmenį pasaulyje, tačiau to padaryti negalės, kol netaps didesne ekonomine jėga. Mes negalime vaidinti vaidmens mūsų pasaulyje, jei iš tikrųjų nesame didelė, labai didelė ekonominė galia.

Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas(NL) Kadangi šį klausimą uždavė K. Van Brempt, atsakysiu flamandų kalba. Nors jos kėdė tuščia, vis dėlto aš atsakysiu: tikrai nesuprantu, kodėl ji mano, kad mums turėtų būti gėda. Pirmą kartą kova su skurdu yra tarp penkių pagrindinių tikslų, ir vis tiek mums sakoma, kad tai yra gėda, kad mes nepakankamai dirbome ir privalome perlaikyti egzaminą. Tai – pirmas kartas. Todėl džiaugiuosi, – ir net didžiuojuosi, – kad mes ir Komisija įsitraukėme į šią kovą ir kovą su socialine atskirtimi bei skurdu galėjome įtraukti tarp šių penkių pagrindinių tikslų. Žinoma, mes turime nurodyti tikslus rodiklius, ir tai nėra lengva užduotis; tai daug sunkiau, negu daugelis žmonių mano. Pakartosiu – nemanau, kad jį reikėtų persvarstyti ir dar kartą patvirtinti birželio mėn. Šį mėnesį mes turėtume įprastai toliau įgyvendinti tai, ką nusprendėme kovo 25 d. Todėl man labai malonu, kad mes atsisakėme tradicijos ir paskelbėme kovą su skurdu vienu svarbiausių Europos Sąjungos prioritetų.

Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas(FR) Pone pirmininke, apsiribosiu keletu komentarų ir pastabų.

Nors neatsakiau į visas pastabas, kartoju, kad taip atsitiko ne todėl, kad nesiklausiau, bet todėl, kad mums pritrūko laiko.

Daugelis kalbų buvo pastabos, o ne klausimai. Todėl jas pasižymėjau ir apmąstysiu.

Bet kuriuo atveju esu dėkingas jums už svarbų ir įdomų įnašą į šias diskusijas šiuo labai svarbiu Europos Sąjungai klausimu, t. y. dėl strategijos „Europa 2020“, susijusią su tuo, ką mes vadiname „užimtumu ir augimu“.

Pirmininkas. – Esu visiškai tikras, kad ne tik pati K. Van Brempt, bet ir bent 300 kitų kolegų klausosi savo kabinetuose, nes yra galimybių klausytis čia vykstančių diskusijų.

Ne mažiau kaip aštuoniuose Europos Parlamento komitetuose vyksta tiesioginis, o kituose – netiesioginis darbas, susijęs su strategija „Europa 2020“, todėl mes esame tvirtai įsipareigoję ir pasirengę toliau atvirai diskutuoti, bendradarbiauti ir rengiame išsamų planą, kaip tai organizuoti. Šios diskusijos mums visiems labai svarbios.

Labai dėkoju, kad atvykote, dėkoju jums abiem už įžvalgas ir išsamias diskusijas šiuo klausimu, pone Europos Vadovų Tarybos Pirmininke ir pone Komisijos pirmininko pavaduotojau, taip pat dėkoju jums, kolegos, už diskusijas.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Europos Parlamentui svarbu pozityviai bendradarbiauti su Komisija ir Taryba. Šiuo požiūriu džiaugiuosi šiandienos diskusija dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimo (2010 m. kovo 25–26 d.) išvadų. Be kitų svarstytų klausimų, ypač daug dėmesio buvo skirta ekonominei strategijai „Europa 2020“, taip pat pasirengimui tarptautinėms deryboms dėl klimato kaitos. Manau, kad mes visi patyrėme neigiamą euro zonos problemų poveikį, nes euro stabilumas yra svarbiausias klausimas visai Europos Sąjungai. Europos Vadovų Tarybai teks svarbesnis vaidmuo nacionaliniu ir Europos lygmenimis

koordinuojant priemones, kuriomis siekiama didinti valstybių narių ekonomikos efektyvumą. Šiomis sąlygomis sprendimai, kuriais siekiama spręsti tik biudžeto problemas, nėra pakankami, nes šios problemos yra glaudžiai susijusios su ekonomikos problemomis. Pritariu Europos Vadovų Tarybos tikslams didinti užimtumą, ypač įgyvendinant politikos priemones, kuriomis norima padėti jaunimui. Būtina sudaryti geresnes sąlygas skatinti investicijas į mokslinius tyrimus ir inovacijas. Būtina nustatyti tikroviškus tikslus ne tik šioje, bet ir klimato kaitos srityje. Europos Komisija turi kuo skubiau pasiūlyti konkrečias priemones, skirtas projektams, kuriais būtų siekiama sumažinti skurdą visoje Europos Sąjungoje, įgyvendinti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Pavasarį įvykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime Graikijos ekonomikos problemos užgožė visas kitas, ir jei po susitikimo nebūtų raštu pateiktų rašytiniais dokumentais patvirtintų išvadų, daugelis iš mūsų net nežinotų, kad buvo svarstyta strategija „Europa 2020“ ir daugelis kitų klausimų. Vis dėlto ši informacija dar nepasiekė paprasto europiečio, kuriam susidaro įspūdis, kad pagrindinė ši pavasarį įvykusio aukščiausiojo lygio susitikimo tema buvo Graikijos krizė. Nebūdami ciniški, galime pasakyti, kad per pastaruosius dvejus metus visa ši pasaulinė krizė mums leido pasiekti vieną gerą dalyką Europos bendrijoje: nustatyti strategiją ir ateities viziją, kuri leis išvengti bet kokią didelį ekonomikos nuosmukio ateityje, nustatyti tolesnę 27 ES valstybių narių vystymosi kryptį ir netiesiogiai – didinti Europos konkurencingumą. Vis dėlto svarbu, kad pavasarį įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išsamios išvados dėl strategijos „Europa 2020“ neliktų tik geri ketinimai. Europos Sąjunga yra sudėtinga institucija, kurią sudaro skirtingos atskiros valstybės, vienijamos instituciniu požiūriu. Tačiau visos jos skirtingai reaguoja į rekomendacijas, kurias teikia Europos Sąjungos Taryba. Dėl to iškėlus aiškius tikslus kiekvienai valstybei narei tikriausiai būtų daugiau naudos negu palikus jų nuožiūrai imtis veiksmų, reikalingų strategijai įgyvendinti.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – Šio aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatai gerokai menkesni negu būtų reikalingi veiksmingam reagavimui į Graikijos poreikius. H. Van Rompuy teigia, kad ES gebėjimas siekti bendro sutarimo lieka toks pat, ir jis teisingas, tačiau, deja, bendras sutarimas pasiektas tik dėl mažiausio bendro vardiklio! Siūlomai įvairiausi sprendimai, tačiau jie nėra Europos masto. Siekiant tikrai Europos masto atsako, mums reikalinga Europos sistema, kuri padėtų Graikijai įveikti įsiskolinimų krizę, o ne dvišalės paskolos. Be to, bijau, kad jei įsikištų TVF, nenukentėtų visos euro zonos patikimumas, jau nekalbu apie tai, kad net Graikijos vyriausybė suabejojo dėl TVF įsikišimo, nes dėl TVF sąlygų šalyje kiltų socialiniai ir politiniai neramumai. Labiausiai man rūpestį kelia tai, kad rinkos ne itin teigiamai reagavo į šį sprendimą, nes rinkų palūkanos Graikijai tebėra maždaug 7 proc. arba šiek tiek didesnės, ir tai nepalanku Graikijai. Vis dėlto džiaugiuosi, kad sudaryta specialios paskirties grupė, kuri, tikiuosi, teiks drąsesnius pasiūlymus, kad ateityje euro zonos ekonomikos ir fiskalinis tvarumas būtų veiksmingai užtikrintas.

Kinga Göncz (S&D), raštu. – (HU) Džiaugiuosi tuo, kad visai neseniai įvykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime pasiektas kompromisas dėl Europos Sąjungos ekonominės programos iki 2020 m. ir pagalbos Graikijai teikimo. Ekonomikos augimas, numatytas kaip strategijos tikslas, yra būtinas siekiant įveikti neigiamas darbo rinkos ir socialinės krizės pasekmes. Galima pasidžiaugti, kad Europos Vadovų Taryba daug dėmesio skiria užimtumo didinimui ne tik tarp jaunų ir vyresnio amžiaus, bet ir tarp žemesnę kvalifikaciją turinčių darbuotojų. Didinant užimtumą tikslinėse grupėse, kartu turėtų būti įgyjami, rinkoje vertinami įgūdžiai, taip pat skatinamas mokymasis visą gyvenimą. Taip pat pritariu Vengrijos vyriausybės pastangoms kovojant su skurdu daugiau galvoti apie kiekybinius regioninės sanglaudos tikslus, o ne apie su skurdu siejamus tikslus, nes ES yra aiškiai nustatyti geografiniai regionai, kur žmonės gyvena skurdžiai ir ypač skurdžiai. Tai leistų derinti skurdo valdymo ir sudėtingų problemų neišsivysčiusiuose regionuose sprendimą. Taip pat svarbu, kad patvirtinus strategijos „Europa 2020“ tikslus sprendimų priėmėjams būtų teikiami tikslūs duomenys, apibūdinantys skurdo visuomenėje lygmenį ir proporcijas. Nors valdant ekonomikos krizę ir rengiant strategiją „Europa 2020“ nustatyta atitinkama veiklos kryptis, Vyšegrado šalių keliamas reikalavimas yra visiškai suprantamas, t. y. diskusijose šiuo klausimu neturėtų būti aptariama ilgalaikė pinigų politikos perspektyva po 2013 m. Diskusijoms dėl jos prireiktų ilgesnių derybų, ir neįmanoma numatyti, kokią finansinio manevro galimybę ES gali turėti 2012–2013 m.

András Gyürk (PPE), raštu. – (HU) Baigiamajame kovo mėn. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo dokumente – labai tinkamai – ypatingas dėmesys skirtas klimato kaitos klausimui. Dėl to reiktų pasidžiaugti, nes nepasisekus Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimui padėtis klimato kaitos politikos srityje tapo neapibrėžta. Lankstumo mechanizmai, pirmiausia kvotomis pagrįstos prekybos sistemos, ir ateityje turėtų išlikti svarbiomis Europos Sąjungos klimato apsaugos pastangų įgyvendinimo priemonėmis. Tačiau jų veikimui šiandien, deja, vis dar būdingi prieštaraivimai. Pavyzdžiui, pernai JK nustatytas didelio masto mokesčių slėpimas parduodant taršos leidimus. Neseniai paaškėjo, kad kvotos, parduotos Vengrijos vyriausybės, kažkoku būdu vėl grįždavo į ES prekybos taršos leidimais sistemą. Tarpininkaujant lengvatinės prekybos

įmonėms bandyta dukart pasinaudoti taršos leidimų prekybos teise. Tai – tik du pavyzdžiai, rodantys, kad prekybos taršos leidimais sistema neveikia sklandžiai. Piktnaudžiavimai ypač kenkia tiems dalyviams, kurių pastangos sumažinti žalą aplinkai yra nuoširdžios. Mokydamiesi iš neigiamų pavyzdžių, privalome kuo skubiau panaikinti teises spragas, kurios slypi prekybos kvotomis sistemoje. Europos Komisija turėtų imtis veiksmų, kad leidimai nebūtų išduodami, jei nevykdoma reali veikla, jei esama blogų paskatų arba siekiama kokio kito, o ne tiesioginio tikslo. Be to, mes turime sukurti visišką teisinę darną tarp tarptautinių ir ES klimato apsaugos reglamentų. Norint pasiekti visus šiuos tikslus, naudinga stiprinti ES priežiūros procedūras. Veiksmingam klimato apsaugos reguliavimui ir toliau būtų reikalingi lankstūs mechanizmai. Vis dėlto lankstumas nereiškia neprognozuojamumo ir neturi sudaryti sąlygų juo piktnaudžiauti.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Europos Vadovų Tarybos susitikimo, įvykusio 2010 m. kovo 25 ir 26 d., išvadose aiškiai nurodomi pagrindiniai plataus užmojo tikslai, kuriuos valstybės narės turėtų pasiekti iki 2020 m. Ypač išskirčiau nuoseklius tikslus skatinti investicijas į mokslinius tyrimus ir plėtrą ir mažinti išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki; šie tikslai pagrįsti skaičiais ir įsipareigojimais. Nebūtina priminti, kad politinė valia yra pagrindinis reikalavimas, užtikrinantis, kad šie tikslai virstų reikalingomis politikos priemonėmis, kurios duotų pageidaujamus rezultatus. Atsižvelgiant į tai, reikalingos visų mūsų pastangos. Kita vertus, neigiamai vertinčiau tai, kad atidedama nustatyti kiekybinius tikslus mažinant mokyklas paliekančių vaikų ir didinant universitetų absolventų skaičių, taip pat mažinant socialinę atskirtį, ypač kai 2010 metai paskelbti Europos kovos su skurdu metais. Net jei dėl daugelio veiksnių sprendimai tebebūtų priimami iš lėto, būtina siekti didesnio veiksmingumo, kad ši nauja strategija būtų įgyvendinta sėkmingai ir jos neišiktų Lisabonos strategijos likimas.

Krzysztof Lisek (PPE), raštu. – (PL) Atsižvelgiant į Europoje vykstančius procesus, pvz., vietinių gyventojų skaičiaus mažėjimą ir ekonomikos krizę, tinkamas strateginis veiksmų planas galėtų būti labai veiksminga pagalba. Strategija „Europa 2020“ suteiktų mums galimybę veiksmingai kovoti su šių žalingų reiškinių padariniais padėtų pasirengti mūsų žemynui kito dešimtmečio uždaviniams pasaulinės konkurencijos sąlygomis. Dedu viltis į gerą valstybių narių piliečių informavimo kampaniją, kuri leistų jiems pasinaudoti pagal Lisabonos sutartį suteiktomis galiomis ir daryti įtaką pirmiausia strateginiam planavimui, o paskui – priemonių įgyvendinimui regioniniu ir žemesniu lygmenimis ir mažesnėse vietos bendruomenėse. Sutinku, kad patys strateginiai prioritetai – tvarus augimas, žinių ir inovacijų ekonomika, investicijos į piliečių švietimą ir visuomenės be ekonominio pasidalijimo ir skurdo sukūrimas – yra nustatyti tinkamai. Taip pat manau, kad tai turėtų būti siejama su sparčiu mechanizmu nustatymu šiems prioritetams praktiškai įgyvendinti ir tam tinkamos darbotvarkės sukūrimu. Tikiuosi gero ir visapusiško bendradarbiavimo šioje srityje. Norėčiau pabrėžti, kad strategijoje „Europa 2020“ būtina atsižvelgti į didelius įvairių regionų vystymosi lygio ir potencialo skirtumus. Jei siekdami strateginių tikslų nesilaikysime tvarkaraščio ir nepritaikysime įgyvendinimo priemonių prie atskirų ES dalių ypatumų, bijau, kad mūsų darbas gali neduoti pageidaujamų rezultatų.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Džiaugiuosi Europos Vadovų Tarybos susitikimo rezultatais, ypač svarbiu sprendimu bendradarbiaujant su TVF suteikti paramą Graikijai. Tai – svarbus žingsnis stiprinant Europos solidarumą. Graikija nėra vienintelė euro zonos valstybė, kuri susiduria su finansiniais sunkumais. Struktūrinės reformos ir stabili makroekonomika persikrstant biudžeto lėšas siekiant remti tvarų augimą yra tinkamesnės priemonės negu tiesioginė pagalba. Europos Sąjungai vidutinės trukmės laikotarpiu reikalinga nauja strateginė augimo ir plėtros vizija ir išmintinga finansinių išteklių surinkimo ir paskirstymo politika. Būtina įtraukti dvi esmines reformas – BŽŪP reformą ir sanglaudos politikos reformą, du biudžeto punktus, kuriems skirti didžiuliai ištekliai. Užimtumo didinimas, konkurencingumo ir našumo skatinimas itin našiomis investicijomis į mokslinius tyrimus ir inovacijas yra pagrindinės priemonės siekiant pagrindinių strategijos „Europa 2020“ tikslų – mažinti nuosmukį ir pagerinti tvarų augimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Norėčiau pasidžiaugti, kad tekste, kuriame skelbiamos išsamios Europos Vadovų Tarybos galutinės išvados, nurodomas tas ypač svarbus vaidmuo, kuris teko sanglaudos politikai ir bendrai žemės ūkio politikai užtikrinant ES konkurencingumą. Bendra žemės ūkio politika, visų pirma, – klausimas, šiuo metu energingai svarstomas diskusijose prieš būsimą šios srities reformą, – mums yra ypatingos reikšmės klausimas. Ne tik daugiau kaip 12 mln. Europos ūkininkų, bet ir vartotojų laukia konkrečių BŽŪP reformos rezultatų, kurie, viena vertus, turės teigiamos įtakos jų gyvenimo standartams ir vartojamo maisto kokybei ir, kita vertus, padidins Europos žemės ūkio ir maisto pramonės konkurencingumą. Iš Europos Sąjungos reikalaujama atsižvelgti į savo piliečių viltis, kurias jie sieja su būsimąja BŽŪP reforma įgyvendinant būsimąsias politikos priemones.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Strategija „Europa 2020“ turėtų būti pagrįsta išplėstiniu ekonomikos ir aplinkos politikos priemonių koordinavimu siekiant skatinti ekologijos požiūriu tvarų augimą ir didesnę užimtumą. Pereiti prie švarios ekonomikos kuriant „ekologines“ darbo vietas galima tik keičiant gamybos,

vartojimo ir transporto modelius ir numatant dideles investicijas iš biudžeto, privačių ir finansų šaltinių. Manau, kad tai turėtų būti gerai apgalvoti, ekologiški procesai, kuriems kiekvienu lygmeniu – vietos, nacionaliniu ir Europos – būtų teikiamas prioritetas ir kurie padėtų kelti visų jos piliečių gerovę, kad Europos Sąjunga galėtų tapti pirmaujančia vis labiau globalizuotos ekonomikos dalyve.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Strategija „Europa 2020“, kuriai pritarė Europos Vadovų Taryba, man, kaip socialistei, nepriimtina. Joje nėra numatyta aiškių strateginių tikslų (kova su skurdu) ir priemonių šiems tikslams siekti. 80 mln. (20 proc.) europiečių skursta ir 17 proc. jų pajamos tokios mažos, kad jie negali patenkinti būtinų savo poreikių. Tai ne tik ekonomikos problema, tai – žmogaus teisių pažeidimas. Dėl skurdo prarandama sveikata, ribojamos galimybės įgyti išsilavinimą, atsiranda būsto, diskriminacijos ir socialinės atskirties problemų. 2008 m. paskelbtoje Europos Komisijos ataskaitoje teigiama, kad vienas iš penkių (19 proc.) Lenkijos gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos, skurde gyvena 26 proc. vaikų (didžiausias lygis Europos Sąjungoje).

Mums reikalinga ilgalaikė kovos su skurdu strategija, kuri būtų ES politikos sudedamoji dalis. Vadovaujantis mūsų frakcijos politiniais pasiūlymais, bendros žemės ūkio politikos reforma turėtų papildyti šią strategiją. Itin svarbu užtikrinti apsirūpinimo maisto produktais visiems ES piliečiams saugumą visais jo aspektais (fizinės ir ekonominės galimybės apsirūpinti maistu, atitinkančiu sveikatos ir kokybės standartus). Strategija „Europa 2020“ ES piliečiams bus vertingas dokumentas tik jei bus numatyti ir socialiniai tikslai. Todėl Komisiją ir Tarybą prašau: 1. pripažinti kovą su skurdu pagrindiniu strateginiu tikslu; 2. nustatyti ir konkrečiai apibrėžti tikslus, susijusius su sistemingu skurdo mažinimu; 3. išsamiai nurodyti ir patvirtinti (birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikime) konkrečius skurdo rodiklius; 4. nustatyti datas atskiriems daliniams tikslams įgyvendinti.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Kovo 25 ir 26 d. Europos Vadovų Taryba priėmė sprendimus tokiais klausimais, kurie turės didelę įtaką tūkstančių europiečių gyvenimui, ypač tų, kurie gyvena euro zonoje. Net per ekonomikos krizę, kuri šalyse, pvz., Graikijoje, tampa vis rimtesnė, euro zonos valstybių arba vyriausybių vadovai susitarė dėl finansinės paramos šiai šaliai. Šios valstybės narės parodė solidarumą su Graikija ir pasiryžimą sutvirtinti valiutos stabilumą, pritarė dvišalėms paskoloms, jei šalis negalėtų spręsti savo viešųjų finansų problemų kitomis priemonėmis, konkrečiai – dalyvaujant Tarptautiniam valiutos fondui. Be to, per kitus 10 metų naująją strategiją „Europa 2020“ turėtų būti siekiama panaudoti patirtį, sukaupą įgyvendinant Lisabonos strategiją, siekiant visuomenei pateikti apčiuopiamų rezultatų, ypač skatinant užimtumą neatidėliojant struktūrinių reformų. Teritorinė sanglauda turėtų būti šios strategijos sudedamoji dalis kartu su kitais svarbiais klausimais, pvz., nuolatinio išipareigojimu siekti žinių ir inovacijų, tvarios ekonomikos pažangos ir socialinės įtraukties. Europos Sąjunga išreiškė oficialią paramą šiai strategijai ir valstybių narių išipareigojimai jai turėtų būti absoliutūs.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Džiaugiuosi, kad Europos Vadovų Tarybos susitikime kovo 25 ir 26 d. ES pirmą kartą patvirtino išipareigojimą iki 2020 m. 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą, taip pat patvirtino išipareigojimą išmetamųjų teršalų kiekį sumažinti 20 proc., palyginti su 1990 m. lygiu. Didžiausias uždavinys, su kuriuo šiuo metu susiduria ES, – dramatiškas nedarbo didėjimas. Vasario mėn. jis padidėjo 10 proc., o bedarbių skaičius viršijo 23 mln., t. y. išaugo 3,1 mln., palyginti su 2009 m. vasario mėn. Ekonomikos krizė turėjo neigiamą poveikį viešajam ir privačiam sektoriams, nes likviduota tūkstančiai Europos bendrovių ir milijonai darbuotojų prarado darbą. Darbuotojų ir bendrovių skaičiaus mažėjimas turėjo stiprų poveikį viešosioms išlaidoms skirtai biudžeto daliai ir Europos piliečių gyvenimo kokybei. Nepaisant to, ES turėtų nustatyti vystymosi veiksmų kryptį ir užtikrinti būtiną finansavimą. Europos Sąjunga turėtų investuoti į švietimą, mokslinius tyrimus ir plataus užmojo tvarią pramonės politiką, ir tai leistų jai išlikti konkurencingai pasaulyje. ES taip pat turėtų investuoti į sveikatos apsaugą, žemės ūkį bei transporto ir energetikos infrastruktūrą. Kreipiuosi į Komisiją, ragindama pateikti teisėkūros iniciatyvą siekiant sukurti Europos fondų transporto infrastruktūrai plėtoti.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Ponios ir ponai, paskutiniajame Europos aukščiausiojo lygio susitikime buvo bandoma nustatyti naują euro zonos ir ekonomikos krizės įveikimo strategiją. Europos vadovai susitarė, kad būtina stiprinti Europos ekonominę politiką ir tuo tikslu nustatyti bendras rekomendacijas atečiai, o valstybėse narėse, kurių ekonomika susiduria su sunkumais, kurti ankstyvo išėjimo sistemą. Pasaulinė finansų krizė suteikia Europai gerą progą stiprinti savo vidaus integraciją ir bendradarbiavimą. Atėjo laikas pasinaudoti neabejotiniais Europos integracijos privalumais, ir pakelti Europos projektą į naują, aukštesnį lygmenį. Aukščiausiojo lygio susitikimo reikšmė buvo optimistinė ir daug žadanti. Vis dėlto turėtume būti atsargūs, kad bandymo kurti kitą Europos ekonomikos strategiją baigtis nebūtų tokia pat, kaip Lisabonos strategijos, kai Europą buvo siekiama paversti dinamiškiausia pasaulio žinių ekonomika, tačiau ši strategija patyrė visišką nesėkmę. Dėkoju.

Iuliu Winkler (PPE), raštu. – (HU) Europos Sąjunga vos per pusmetį iš didelių vilčių teikusios sąjungos tapo beveik visiškai susiskaldžiusi. Prieš šešis mėnesius įsigaliojusi Lisabonos sutartis suteikė optimizmo ir vilties. Vos per pusmetį dėl Graikijos krizės ES padėtis smarkiai pasikeitė. Nepaisant vis daugiau nerimą keliančių signalų, visi laukia, kad ir kaip tai banaliai skambėtų, kol nacionalinis protekcionizmas taps nevaldomas, o tai gali turėti potencialiai pragaištingų pasekmių. Esu įsitikinęs, kad valstybėms narėms, atsidūrusioms sunkioje padėtyje, ciniški patarimai nepadės. Graikijos padėtis nėra išskirtinė; ES laukia kiti panašūs sukrėtimai. Sprendimai gali būti siejami su ES solidarumo didinimu, veiksmingu koordinavimu ir ekonomikos valdymo tobulinimu. Man, kaip Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) atstovui ir vengrų kilmės politikui iš Rumunijos, suteikti įgaliojimai yra politinio solidarumo išraiška, ir manau, kad vienintelis būdas išbristi iš krizės yra šiaurės, pietų, vakarų ir rytų valstybių narių – tai yra visų mūsų – solidarumas.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Graikijos ekonomikos padėtis neabejotinai sukėlė daug emocijų. Katastrofiška padėtis – pasaulinės krizės ir Atėnų vyriausybės aplaidumo rezultatas. Būtent dėl nesugebėjimo vykdyti rimtų reformų ir atsinaus makroekonomikos duomenų interpretavimo Graikija šiandien atsidūrė ties bankroto slenksčiu. Šiandienos ekonominio žlugimo pasekmės Graikija jau daugelį metų. Todėl buvo labai įdomu susipažinti su paramos, kurią Taryba ketina suteikti Graikijai, formomis. Džiaugiuosi, kad Graikija gali tikėtis gauti paramą, tačiau tai turėtų būti siejama su neatidėliotinomis ir radikaliomis viešųjų finansų sektoriaus reformomis. Mūsų reakcija į Graikijos krizę turėtų būti aiškus signalas kitoms panašias problemas besistengiančioms išspręsti valstybėms narėms, kad apgalvotos vidaus reformos yra būdas pačioms išbristi iš krizės.

Zbigniew Ziobro (ECR), raštu. – (PL) 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose pateiktas sprendimas, kuriame kalbama apie norą stiprinti valstybių narių ekonominės politikos koordinavimą geriau panaudojant priemones, numatytas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 121 straipsnyje.

Dėl ekonomikos krizės, ypač iš pradžių, atsirado daugybė protekcionistinės veiklos apraiškų, ir tai dažnai keldavo abejonių dėl ES konkurencijos principų.

Ar labiau koordinuojant valstybių narių ekonominės politikos priemones ir, kaip siūloma, geriau panaudojant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 121 straipsnyje nustatytas priemones būtų padėta išvengti panašios praktikos ateityje? Jeigu taip, tai koku būdu?

5. Kitų posėdžių tvarkaraštis: žr. protokolą

6. Sesijos atidėjimas

(Posėdis baigtas 17.10 val.)